

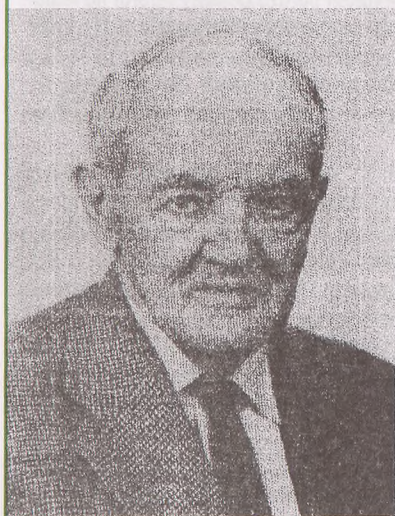
Motto: Argumentów nie należy liczyć, lecz ważyć.

Cycon

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Kazimierz SAWICKI - Geodeta-Historyk Polski (1889 - 1981)

Kazimierz SAWICKI urodził się w Warszawie dnia 16 stycznia 1889 roku, ale już mając niespełna siedem lat wyjechał w roku 1896 z rodzicami do Moskwy. Tam też ukończył gimnazjum przyrodnicze, a następnie wstąpił do Konstantynowskiego Instytutu Geodezji. Po odbyciu studiów otrzymał dyplom inżyniera geodety w roku 1916.

W okresie pierwszej wojny światowej, zaraz po ukończeniu studiów, aż do roku 1918 służył w oddziałach inżynierskich wojsk rosyjskich, ostatnio w strefie działań wojen-

ch frontu zachodniego jako naczelnik oddziału. Po demobilizacji powrócił do Moskwy, skąd wraz z rodzicami pod koniec 1918 roku wyjeżdża na stałe do Polski.

Od tego momentu Kazimierz SAWICKI całe swoje życie poprzez okres II Rzeczypospolitej, drugiej wojny światowej i wszystkie lata swego długiego życia w czasach po wyzwoleniu pracował w zawodzie geodezyjnym, jako inżynier zarówno w państwowych jak i prywatnych instytucjach pomiarowych. Dał się poznać jako bardzo dobry pedagog -nauczyciel w wyższym i średnim szkolnictwie technicznym, wyróżniający się redaktor, zaangażowany działacz społeczny i naukowiec, poświęcający się badaniom historii rozwoju geodezji.

Kazimierz SAWICKI w latach 1919-1921 pracował w Głównym Urzędzie Ziemijskim na stanowisku mierniczego natomiast w latach 1922-1939 wykonując wolny zawód we własnym przedsiębiorstwie prowadził z upoważnienia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych prace scaleniowe na terenie całej Polski. Natomiast w okresie drugiej wojny światowej prowadził prace scaleniowe tylko na terenie województwa warszawskiego.

Już w okresie studiów w Instytucie Geodezyjnym w Moskwie Kazimierz SAWICKI należał do Koła Studentów Geodetów Polskich, będąc jego sekretarzem. Koło to, pod przewodnictwem Edwarda Warchałowskiego, opracowało memoriał w sprawie organizacji służby geodezyjnej i szkolnictwa w odrodzonej Polsce. Memoriał ten został dostarczony przez Kazimierza Sawickiego polskim władzom na przełomie lat 1918-1919, po powrocie do kraju i był m. in. tematem obrad konferencji na temat problemów i zagadnień organizacji pomiarów kraju, zwołanej w roku 1920 przez ówczesnego

Ministra Robót Publicznych -Gabriela Narutowicza.

W roku 1922 Kazimierz SAWICKI został mianowany przez Ministra Robót Publicznych członkiem Państwowej Rady Mierniczej. W latach 1926-1931 należał do Związku Mierniczych Przysięgłych, zaś w roku 1935 został członkiem założycielem Stowarzyszenia Mierniczych Przysięgłych. W roku 1939, po Kongresie Inżynierów Mierniczych, w przygotowaniu którego czynnie i aktywnie współdziałał jako sekretarz Komitetu Organizacyjnego, był członkiem założycielem Związku Inżynierów Miernictwa a następnie członkiem jego Zarządu.

W latach drugiej wojny światowej pracował w konspiracji m. in. przy tłumaczeniu i powielaniu dla potrzeb wojskowych, niemieckich instrukcji okupacyjnej armii oraz opisu różnego rodzaju niemieckiego sprzętu wojskowego. Równolegle w latach tych rozpoczął załączkowe prace historyczne przy studium nad rozwojem kształtu gospodarstw chłopskich opracowując temat „O rozłogu ziemi w projekcie scalania gruntów chłopskich”.

Po zakończeniu drugiej wojny światowej, już od roku 1945 aktywnie współpracował przy organizowaniu Głównego Urzędu Pomiarów Kraju, w którym w latach 1945-1948 Kazimierz SAWICKI piastował stanowisko wiceprezesa GUPK. Następnie w latach 1949-1952 był starszym inżynierem do spraw typizacji i studiów w Centralnym Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Przemysłowego, zaś w latach 1953-1955 pracował w Centralnym Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego na stanowisku kierownika gabinetu projektów.

Dzięki rozległym zainteresowaniom w zakresie geodezji inżynierskiej opracował w roku 1956 nowy „Sposób pomiaru różnego rodzaju odształceń zwłaszcza dla budownictwa oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu”, za co uzyskał pierwsze świadectwo patentowe na wynalazek.

W latach 1955-1964 do chwili przejścia na emeryturę Kazimierz SAWICKI pracował w Państwowym Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych na stanowisku redaktora naukowego. Obok bogatej i wszechstronnej naukowej działalności wydawniczej, społecznie redagował Biuletyn Koła Inżynierów Mierniczych w latach 1937-1939, a w ostatnim roku przed wybuchem II wojny światowej był redaktorem miesięcznika „Geodeta” organu Związku Inżynierów Miernictwa.

Po wojnie w latach 1954-1957, publikował w Przeglądzie Geodezyjnym artykuły o charakterze publicystycznym, dotyczące aktualnych problemów w życiu organizacyjnym i zawodowym polskich geodetów. Był czynnym i aktywnym członkiem licznych komisji związkowych, społecznych, zawodowych i naukowych. Warto podkreślić, że od roku 1965 aż do śmierci był jednym z członków-założycieli Komisji ds. Muzeum i Wystaw Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Natomiast od roku 1955 był członkiem Zespołu Historii Nauki i Techniki PAN. Bogatą działalność fachowo-geodezyjną skrupulatnie wykorzystywał do licznych publikacji na łamach

różnych czasopism fachowych.

Z satysfakcją należy podkreślić działalność dydaktyczną Kazimierza Sawickiego. Zaraz po ukończeniu studiów wyższych, po uzyskaniu dyplomu inżyniera geodety, prowadził obok pracy zawodowej i społecznej także działalność dydaktyczną, w różnych instytucjach naukowych i na różnym poziomie, oczywiście w zależności od potrzeb. Już w roku 1919 był wykładowcą z przedmiotu miernictwo na trzyletnich kursach prowadzonych przez Główny Urząd Ziemi, gdzie pełnił równocześnie funkcję zastępcy kierownika tych kursów. W okresie międzywojennym był wykładowcą na oficerskim kursie topografów w Wojskowym Instytucie Geograficznym (WIG). W roku 1924 był autorem i wykonawcą drugiego wydania Instrukcji Technicznej Ministerstwa Robót Publicznych. W czasie drugiej wojny światowej wykładał Miernictwo na Wydziale Mierniczym Państwowej Szkoły Budownictwa Lądowego i Wodnego. Była to „szkoła zawodowa II stopnia” na otwarcie której uzyskano zgodę władz okupacyjnych. Utworzona nieco później na terenie Politechniki Warszawskiej, za zgodą władz okupacyjnych, tak zwana Wyższa Szkoła Techniczna, były w dużym stopniu przykrywką dla prowadzenia kształcenia inżynierów w konspiracji. Wykłady prowadziło tam wielu pracowników naukowych z Warszawy a wśród nich byli prof. Edward Warchałowski, Stanisław Kluzniak i Kazimierz Sawicki. Ukoronowaniem pracy pedagogiczno - dydaktycznej Kazimierza Sawickiego po uzyskaniu niepodległości w roku 1945, było prowadzenie wykładów i ćwiczeń z geodezyjnych regulacji rolnych, prawie do przejścia na emeryturę, na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

Z działalnością dydaktyczną ściśle wiąże się działalność naukowo publikacyjna. Działalność ta rozpoczęła się w pierwszych latach po uzyskaniu niepodległości w 1918 r. Należały do niej działania wydawnicze wielu publikacji o tematyce geodezyjnej publikowane w Przeglądzie Mierniczym, zakończone wydaniem w roku 1939 na zlecenia Ministerstwa Reform Rolnych opracowania dotyczącego metod szacowania gruntów skalonych..

W latach od 1965 roku jako jeden z założycieli Komisji ds. Muzeum i Wystaw SGP, a po utworzeniu współdziałającego z nią zespołu ds. historii geodezji polskiej przy Muzeum Techniki NOT w Warszawie, dużą część swej aktywności poświęcił pracom z zakresu historii geodezji zwłaszcza polskiej. W tej dziedzinie opublikował w latach powojennych liczne artykuły oraz przygotował lub zainicjował przygotowanie wielu historycznych wystaw o tematyce geodezyjnej, eksponowanych w Muzeum Techniki w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. Ideą przewodnią organizowania powyższych wystaw było nie tylko dążenie do rozszerzenia badań historycznych z zakresu geodezji, ale także szeroka popularyzacja tej tematyki i rozbudzenie zainteresowania społecznego, w pierwszym rzędzie młodzieży szkolnej i akademickiej.

Scenariusze wystaw opracowane osobiście przez Kazimierza Sawickiego dotyczyły m. in. przekrojowo ujętych tematów, takich jak np.

„Dzieje geodezyjnych pomiarów kąta”, „Od sznura mierniczego do radaru”, „O początkach rozwoju geodezji w Polsce” itp.

Działalność wystawiennicza Kazimierza Sawickiego, oraz łącząca się działalność badawczo - publikacyjna, trwały praktycznie, z tendencją nasilającą się w miarę upływu czasu, przez cały okres lat 1950-1980. Począwszy od roku 1953 pisywał regularnie artykuły popularne i popularno-naukowe w licznych czasopismach takich jak, np. Przegląd Geodezyjny, Przegląd Techniczny, Młody Technik, Mówią Wieki. Przygotowywał także artykuły naukowe publikowane w kwartalnikach PAN takich jak „Geodezja i Kartografia” czy „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki”. Liczba tych artykułów przekroczyła 70.

Ukoronowanie Jego badań historycznych stanowi wydana w roku 1960 książka pt. „Pięć wieków geodezji polskiej”, która doczekała się trzech wydań: w latach - 1960, 1964 i 1968. Jest to praktycznie jedyne jak dotąd wydawnictwo, obejmujące dorobek geodezji polskiej od, XV do XIX wieku. Książka ta napisana lekko, w formie, którą nazwać by można formą esejów historycznych, stanowi w polskiej literaturze technicznej pozycję unikalną.

Miarą osiągnięć i zainteresowań oraz rangi naukowej Kazimierza Sawickiego był także Jego udział w licznych konferencjach naukowych tak krajowych jak i międzynarodowych. Brał aktywny udział w Międzynarodowym Kongresie Historii Nauki, który został zorganizowany w roku 1965 w Warszawie i Krakowie. W roku 1969 uczestniczył w polsko - radzieckim sympozjum na temat polsko - rosyjskich kontaktów naukowych dziedzinie geologii i geografii, zorganizowanym wspólnie przez Akademię Nauk Polski i ZSRR. Na tym forum wygłosił bardzo ciekawy referat na temat: „Powiązania polsko - rosyjskie w zakresie geodezji i kartografii w XIX i pierwszej połowie XX wieku”. Uczestniczył także po raz pierwszy w roku 1967 w III krajowej konferencji katedr geodezji na wydziałach nie geodezyjnych., wygłaszając referat inauguracyjny pt. „400 lat Geometrii Stanisława Grzepskiego”.

Za swą wybitną działalność zawodową, naukową i społeczną Kazimierz SAWICKI został uhonorowany wielu odznaczeniami państwowymi zawodowymi i społecznymi w tym Krzyżem Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Brązową, Srebrną i Złotą Odznaką za „Zasługi w dziedzinie Geodezji i Kartografii” oraz Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Mgr inż. Kazimierz Sawicki zmarł 24 stycznia 1981 roku. W ostatniej Jego drodze na miejsce wiecznego spoczynku na cmentarzu w Warszawie odprowadzało Go bardzo liczne grono Przyjaciół oraz Kolegów z pracy i Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta

Literatura: Stanisław WALCZAK - Kazimierz Sawicki 1889-1981.

Geodeta-Historyk Geodezji Polskiej.

Komandor rez. Prof. dr Józef URBAŃSKI

DOKTOREM HONORIS CAUSA

AKADEMII MARYNARKI WOJENNEJ Im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni

Uroczystość nadania profesorowi Józefowi Urbańskiemu godności **Doktora Honoris Causa** odbyła się dnia 29 września 2000 r w czasie uroczystej inauguracji nowego roku akademickiego 2000/2001 w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. W tej doniosłej uroczystości brali udział Rektor i Senat Akademii, Rada Wydziału Nawigacji i Uzbrojenia Okrętowego Uczelni, Pracownicy naukowci Koledzy i Wychowankowie AMW oraz liczne grono Przyjaciół z całego Kraju a nawet i z za granicy.

Recenzentami osiągnięć i dorobku dziś świętującego dr h. c. byli : prof dr hab. inż. płk w st. spocz. Stanisław Pachuta z Akademii Inżynierskiej w Polsce,

prof. dr hab. inż. Janusz Śledziński z Wydziału Geodezji i Kartografii P W., oraz prof. dr hab. inż., Janusz Zieliński z Centrum Badań Kosmicznych PAN w Warszawie. Promotorem był Komandor prof. dr hab. inż. Stanisław Kołaczyński - Dziekan Wydziału Nawigacji i Uzbrojenia Okrętowego Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni.

Komandor prof. dr Józef Urbański urodził się 16 marca 1929 r we wsi Czatolin w powiecie łowick.

Do rozpoczęcia 11 wojny światowej ukończył 3 klasy szkoły podstawowej a w czasie już wojennym ukończył szkołę powszechną i I-szą klasę gimnazjum. Po zakończeniu wojny uczęszczał do gimnazjum w Głownie, a następnie w Łodzi, gdzie w 1947 roku ukończył 4 klasy gimnazjum uzyskując świadectwo tzw. małej matury .

W roku 1947 wstąpił do Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej, którą ukończył w roku 1951 z trzecią lokatą. Od tego momentu pełnił kolejno służbę na okrętach Polskiej Marynarki Wojennej jako dowódca : kutra torpedowego, grupy kutrów, dywizjonu ścigaczy, i

niszczyciela „Burza”. W roku 1954 ukończył kurs doskonalenie oficerów broni podwodnej pełniąc w tym czasie również obowiązki dowódcze.

W roku 1956 został skierowany na studia wyższe do Akademii Marynarki Wojennej w Leningradzie, którą ukończył z wyróżnieniem złotym medalem.

Po powrocie zostaje skierowany na stanowisko Szefa Katedry Nawigacji w Wyższej Szkole Marynarki Wojennej. Po 10-ciu latach pracy na tym stanowisku powierzono Mu stanowisko Komendanta Wydziału Dowódczego z jednoczesnym pełnieniem obowiązków szefa Katedry Nawigacji w WSMW w Gdyni.

W roku 1963 w Akademii Sztabu Generalnego w Warszawie obronił pracę doktorską pt. „Możliwości i sposoby zabezpieczenia nawigacyjno - hydrograficznego morskich desantów taktycznych” uzyskując stopień doktora nauk wojskowych.

W roku 1966 został powołany na stanowisko docenta w Wyższej Szkole Marynarki Wojennej w Gdyni, natomiast w roku 1969 został wyznaczony na stanowisko komendanta Wydziału Dowódczego, o czym już wyżej wspominałem.

W roku 1973 zostaje nadany Komandorowi J. Urbańskiemu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk wojskowych.

W roku 1975 kmrdr prof. dr Józef Urbański na własną prośbę, został zwolniony ze stanowiska komendanta Wydziału Dowódczego, pozostając jednak nadal Szefem Katedry Nawigacji.

W roku 1976 odbył z dużym pożytkiem 3 miesięczną praktykę w Służbie Hydrograficznej NRD w Rostoku.

Ze względu na stan zdrowia kmrdr prof. Józef Urbański zostaje zwolniony w roku z zawodowej służby wojskowej, pozostając jednak nadal w pracy zawodowej w WSMW jako naukowy pracownik cywilny. Bezpośrednio po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej, zostaje wyznaczony na stanowisko profesora - Szefa Katedry Nawigacji a w roku 1981 na stanowisko komendanta Instytutu Nawigacji i Hydrografii Morskiej.

W latach 1984 - 1990 zostaje zatrudniony w Instytucie Nawigacji Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni, gdzie w latach 1984 - 1987 był dyrektorem tegoż Instytutu.

W roku 1990 zostaje zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Nawigacji i Hydrografii Morskiej w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Kmrdr prof. dr Józef Urbański jest niezwykle aktywnym i zaangażowanym specjalistą w zakresie nawigacji i hydrografii morskiej. Do jego głównych kierunków badań naukowych zaliczyć należy przede wszystkim:

- A. Problemy nawigacyjne marynarki wojennej i gospodarki morskiej;
- B. Zagadnienia hydrografii morskiej.

Ad. A. W rozwiązywaniu problemów nawigacyjnych Kandydat uważał, że szeroka działalność kwalifikacyjna powinna być prowadzona równoległe z rozwiązywaniem problemów nawigacyjnych marynarki wojennej i gospodarki morskiej. I tu należy podkreślić, że bardzo wyraźnie ujawniła się w nich zasada łączenia teorii z praktyką. Pierwsze Jego opracowania były wykonane w latach sześćdziesiątych z zakresu zabezpieczenia nawigacyjne hydrograficznego działań marynarki wojennej.

Duże zapotrzebowanie na tego rodzaju wiedzę doprowadziło później do powstania stworzonej przez profesora Urbańskiego teorii zabezpieczeń nawigacyjno - hydrograficznych i przeniesienie jej na inne rodzaje działalności ludzkiej na morzu. Teoria ta z biegiem czasu daleko wykroczyła poza zadania militarne i do dnia dzisiejszego znacząco kształtuje nawigację.

Do zapewnienia skutecznego realizowania tych problemów wraz z powstaniem możliwości formalno prawnych, już w latach siedemdziesiątych rozpoczęto prowadzenie prac na rzecz gospodarki morskiej. Efektem tych działań było zawarcie odpowiedniego porozumienia, zatwierdzonego następnie przez Dowódcę Marynarki Wojennej, na mocy którego nastąpiło połączenie w jeden organizm Instytutu Nawigacji i Hydrografii oraz Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej. Zrodzona więc przed wielu laty przez prof. J. Urbańskiego bliska współpraca tych organizacji trwa do dzisiaj z dobrymi rezultatami dla podejmowanych problemów.

Opracowane i ustalone przez prof. J. Urbańskiego zasady jeszcze w latach siedemdziesiątych z niewielkimi rozszerzeniami stosowane są do dnia dzisiejszego z dobrymi skutkami tak dla Instytutu jak i nawigacji. Świadczy to o celności podejmowanych decyzji i dalekosiężnym przewidywaniu rozwoju nawigacji jako samodzielnej dyscypliny naukowej.

Ad. B. Prace naukowo badawcze i inicjatywa prof. Józefa Urbańskiego pozwoliły ustalić zasady sprawnego funkcjonowania Służby Hydrograficznej Marynarki Wojennej jak i dodatkowo jako niezmiernie ważnej dla środowiska morskiego instytucji, odpowiedzialnej za prowadzenie pomiarów hydrograficznych na morzu oraz wydawania map morskich i publikacji nautycznych.

W tym szeroko rozumianym zakresie działania Biura Hydrograficznego wniósł Kandydat niezmiernie istotne i ważne podbudowanie naukowe w rozwiązaniu następujących m.i. zagadnień:

1. organizacja i zadania Służby Hydrograficznej Marynarki Wojennej;- metodyka i

zasady organizacji przedsięwzięć zabezpieczenia nawigacyjno - hydrograficznego działalności sił Marynarki Wojennej;

2. zasady wykorzystania systemów radionawigacyjnych w Marynarce Wojennej;
3. zasady prowadzenia bezpiecznej nawigacji przez okręty w różnych rodzajach działań bojowych;
4. zakres i tematyka wyszkolenia hydrograficznego personelu Służby Hydrograficznej oraz oficerów nawigatorów floty;
5. zasady współdziałania Służby Hydrograficznej Marynarki Wojennej z instytucjami administracji morskiej państwa.
6. właściwe przygotowanie Służby Hydrograficznej MW do wykonywania jej bieżących zadań;
7. systematyczne wdrażanie na okrętach nowych systemów i technik nawigacji, oraz zasad zabezpieczenia nawigacyjno - hydrograficznego działań.

Podsumowując dorobek naukowy prof. dr Józefa Urbańskiego należy bardzo silnie podkreślić, że jest autorem względnie współautorem 158 opublikowanych artykułów. Publikacje naukowe prof. J. Urbańskiego były publikowane w Zeszytach Naukowych WSMW i AMW, Przeglądzie Morskim, Przeglądzie Geodezyjnym, Materiałach Ogólnopolskich Konferencji Naukowo - Technicznych.

Jego prace znalazły liczne i przede wszystkim efektywne zastosowania w praktyce. Rezultaty i wyniki badań naukowych wymienione wyżej w dwóch dziedzinach działalności naukowo - badawczej znalazły powszechne wykorzystanie w opracowywanych instrukcjach i wytycznych technicznych, a koncepcje i programy dotyczące nawigacji, hydrografii morskiej i bezpiecznej żeglugi znalazły szerokie zastosowanie w inicjowaniu i planowaniu prac naukowo - badawczych w polskiej marynarce tak wojennej jak i cywilnej.

Profesor Urbański jest autorem względnie współautorem 36 skryptów i podręczników z zakresu nawigacji przygotowywanych dla słuchaczy tak macierzystej uczelni jak i pozostałych szkół morskich w kraju oraz recenzentem 5 podręczników akademickich i 7 skryptów.

Profesor dr Józef Urbański w swej długoletniej karierze oficera Marynarki Wojennej i Pracownika Naukowo - Badawczego w wyższym szkolnictwie morskim, kierował oraz brał aktywny udział w realizacji 14 prac naukowo - badawczych w znakomitej większości wdrożonych do produkcji oraz uczestniczył z pozytywnym skutkiem w realizacji innych 10 prac naukowo - badawczych. Na szczególne podkreślenie zasługują prace dotyczące :

- Kompleksowego programu zapewnienia bezpieczeństwa nawigacji w polskiej strefie Bałtyku;
- Modelu elektronicznej mapy nawigacyjnej;
- Systemu kontroli kształtu dna morza dla potrzeb map cyfrowych.

Prof. Urbański, biegle władając trzema językami obcymi : angielskim, niemieckim i rosyjskim był tłumaczem dla potrzeb ONIW oraz TNHM 39 prac naukowo badawczych o objętości nawet do 100 stron . Z zadań tych wywiązywał się zawsze wzorowo.

Profesor Jerzy Urbański jest zasłużonym i doświadczonym nauczycielem akademickim. Dydaktyce poświęcił się już w roku 1959 podejmując pracę od razu na stanowisku szefa Katedry Nawigacji w WSMW w Gdyni. Stanowisko to objął po ukończeniu z wyróżnieniem Akademii Marynarki Wojennej w Leningradzie. Mimo piastowania wysokich stanowisk w dwóch Wyższych Uczelniach Morskich w Gdyni, stale kontynuował działalność dydaktyczną.Szczególne należy podkreślić dorobek profesora Urbańskiego w kształceniu i podnoszeniu kwalifikacji naukowych kadry naukowej w polskiej Marynarce. W ciągu swej pracy dydaktycznej był kierownikiem kilkudziesięciu prac dyplomowych w tym wielu wyróżnionych w Wyższej Szkole Marynarki Wojennej i Akademii Marynarki Wojennej.

Prof. Józef Urbański był promotorem w 12 zakończonych przewodach doktorskich. Pięciu spośród wypromowanych przez niego doktorów uzyskało już tytuły profesorskie.

W czasie swej działalności naukowej Kandydat opracował kilkadziesiąt opinii związanych z awansami pracowników nauki. W 22 przypadkach były to opinie prac doktorskich, 11 opinii rozpraw habilitacyjnych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje sporządzenie 29 opinii o dorobku naukowym w tym 12 dla kandydatów do uzyskania tytułu profesora a pozostałe w sprawie uzyskania stopnia docenta.

Niezmiernie ważną i budującą rolę posiada profesor Urbański w zakresie organizacji nauki. On właśnie aktywnie uczestniczył w przekształceniu Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej w Akademii Marynarki Wojennej oraz organizację Wydziału Nawigacji Wyższej Szkoły Morskiej w Gdyni.

Na wyraźne uznanie zasługuje Jego aktywna praca społeczna w ramach Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Utworzono z Jego inicjatywy najpierw Zespół a następnie Sekcję Nawigacji w Komitecie Geodezji PAN, którym przez 12 lat przewodniczył. Był organizatorem względnie współorganizatorem wielu konferencji naukowo - technicznych organizowanych przez Komitet Geodezji PAN i Stowarzyszenie Geodetów Polskich. Przez 15 lat był członkiem Komitetu Badań Morza PAN oraz przez 14 lat członkiem Komitetu Geodezji PAN.

Prof. Urbański jest laureatem licznych nagród resortowych i uczelnianych za

szczególne osiągnięcia w dziedzinie wychowawczo - dydaktycznej oraz w zakresie kształcenia kadry naukowej.

Kandydat został odznaczony wielu odznaczeniami państwowymi oraz resortowymi. Należy wymienić Krzyż Kawalerski OOP, Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej. Z odznaczeń resortowych należy wymienić m.i. Brązowy, Srebrny i Złoty Medal za Zasługi dla Obronności Kraju. Za wybitny wkład w rozwój nawigacji morskiej został wyróżniony Złotą Odznaką „Zasłużony Pracownik Morza”.

Z Jego dążeń, działań wyłonił się polski model oficera nawigatora, zasługujący na światowe uznanie, a wprowadzone metody badawcze na powszechne stosowanie. Rzadko zdarza się aby jeden człowiek zgromadził tyle zalet i tyle dokonał. Wykształcił tysiące nawigatorów, kadre naukową o unikalnej specjalności, a także w praktycznym działaniu znakomicie dowodził okrętami i perfekcyjnie opanował wojenno-morską sztukę taktyczną i operacyjną. Sukcesom na tych polach towarzyszyła Mu zawsze solidność, uczciwość oraz gotowość niesienia pomocy, kto jej potrzebował.

Biorąc pod uwagę wszystko to co powiedziałem, stwierdzam, że kmrdr prof. dr Józef

Urbański :

1. wniośł trwały wkład do nauki w skali przede wszystkim krajowej ale również i międzynarodowej;
2. jest od wielu lat efektywnym animatorem i kierownikiem zespołów badawczych;
3. wywarł pozytywny i bezsprzecznie istotny wpływ na rozwój krajowego a zwłaszcza wojskowego środowiska naukowego;
4. jest cenionym nie tylko w kraju ale poza jego granicami ekspertem, partnerem naukowym i efektywnym działaczem ciał naukowych;
5. godnie i z pożytkiem oraz wysoką odpowiedzialnością reprezentuje naukę polską na forum międzynarodowym;
6. przyczynił się w walnie do wykształcenia co najmniej trzech pokoleń polskich nawigatorów wykazując dużą troskę o poziom ich kształcenia;
7. wniośł i może być z tego dumny nowe kierunki w rozwoju polskiej nawigacji oraz hydrografii morskiej;

Stanisław PACHUTA

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebranie w dniu 10.11.2000r.

- Zatwierdzono preliminarz wydatków związanych z organizacją XXXIV Zjazdu Delegatów SGP. Preliminarz opiewa na kwotę 88.900 złotych.

- Rada Krajowa Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, na posiedzeniu w dniu 30.06.2000r ustaliła w oparciu o Statut FSNT-NOT, liczbę delegatów do Rady Krajowej z poszczególnych stowarzyszeń członkowskich oraz przysługującym im liczbę głosów. Zdecydowano że każdemu stowarzyszeniu przysługuje jeden delegat na rozpoczętą liczbę 5500 członków oraz jeden głos na rozpoczętą liczbę 1000 członków danego stowarzyszenia. Ilość głosów przysługujących SNT jest potrzebna przy głosowaniu nad:

- = rozwiązaniem FSNT-NOT
- = przyjmowaniem i wykluczaniem członków,
- = uchwalaniem kierunkowych zasad finansowania działalności oraz przechodzenia składników majątkowych do majątku własnego TJO.

W głosowaniach nad innymi sprawami każdy delegat posiada jeden głos. Stowarzyszenie nasze posiada 2 delegatów i 7 głosów.

Prezydium Zarządu Głównego dokonało podziału omawianych głosów pomiędzy naszych delegatów. Kol. Kazimierz Carnecki, Prezes SGP - dysponuje pięcioma głosami a Kol. Stanisław Cegielski-dwoma głosami.

- Postanowiono podobnie jak w latach ubiegłych opracować i rozesłać do Oddziałów SGP, rozdzielnik Odznak Honorowych SGP i NOT.

- Postanowiono delegować w dniach 24-25.11.2000r. Kolegów: Stanisława Cegielskiego Stanisława Kluskę i Mariana Ryczka, do Brna na seminarium „Digitalizacja map katastralnych w teorii i praktyce”. Delegacja nasza weźmie również udział w 6 Zjeździe Stowarzyszenia Geodetów Czeskich.

- Na wniosek Komisji d/s specjalizacji zawodowej inżynierów i techników, zatwierdzono następujące kierunki specjalizacji zawodowej inżynierów:

- 8.1. Fotogrametria i teledetekcja.
- 8.2. Geodezyjne pomiary podstawowe.
- 8.3. Geodezja inżynierska i miejska.
- 8.4. Geodezyjne urządzenie terenów rolnych i leśnych.
- 8.5. Geodezja górnicza.
- 8.6. Kartografia.
- 8.7. Geodezja morska i nawigacja.
- 8.8. Systemy informacji przestrzennej.

- Zdecydowano że zebranie Zarządu Głównego SGP odbędzie się w dniu 23.01.2001 r. w Warszawie.

Zebranie w dniu 4.12.2000r.

- Omawiano inicjatywę Oddziału wrocławskiego w sprawie powołania Fundacji „DLA GEODETY”. Problem ten omawiano z udziałem jednego z inicjatorów tego przedsięwzięcia Kol. W. Świtalskiego z Wrocławia. Zapoznano się z projektem Statutu Fun-

dacji i uznano że wymaga on wprowadzenia poprawek i ponownego przedłożenia Prezydium. Omawiano również sprawę uzyskania przez Oddział SGP we Wrocławiu osobowości prawnej, która jest potrzebna dla powołania Fundacji. Prezydium stwierdziło że w tej sprawie nie może podjąć żadnych ustaleń, ponieważ potrzebne jest do tego oficjalne wystąpienie Oddziału i przeprowadzenie rozmów z Władzami Oddziału

- Przyznano Odznaki Honorowe SGP (nazwiska odznaczonych podane są obok)

- Dyskutowano nad realizacją Uchwały XXXIII Zjazdu Delegatów SGP. Uznano że większość wniosków została zrealizowana, niektóre są nieaktualne, a niektóre szczególnie w zakresie organizacji służby geodezyjnej zostały zrealizowane przez władze ale nie w myśl Uchwały.

- Omówiono sprawę współpracy zagranicznej:

- = postanowiono zaprosić na Zjazd Delegatów po dwie osoby ze Stowarzyszenia Geodetów Czeskich i Stowarzyszenia Geodetów Słowackich.
- = postanowiono podpisać porozumienie o współpracy ze Stowarzyszeniem Geodetów Niemieckich.

- Po rozmowach z młodzieżą akademicką zdecydowano powołać w stowarzyszeniu „Klub Geodezyjnej Młodzieży Akademickiej”.

Zebranie w dniu 5.01.2001 r.

- Przyjęto porządek obrad zebrania Zarządu Głównego SGP które odbędzie się w dniu 23.01.2002 r. w Warszawie.

- Przyjęto protokół z zebrania Zarządu Głównego z dnia 24.10.2000 r.

- Na wniosek Zespołu d/s Odznaczeń, pozytywnie zaopiniowano wnioski o nadanie przez Zarząd Główny Godności „ZASŁUŻONY SENIOR SGP”. (Nazwiska tych osób zostaną zamieszczone w „Wiadomościach” po decyzji Zarządu Głównego SGP).

- Rozpatrzone prośbę Komitetu Organizacyjnego Targów, Samorządu Studenckiego Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej UWM w Olsztynie o objęcie przez SGP patronatu nad I Ogólnopolskimi Targami Geodezji, Szacowania Nieruchomości i Systemów Informacji Przestrzennej. Prezydium uznało że jest to bardzo cenna inicjatywa i postanowiła objąć patronat nad Targami oraz udzielić wsparcia finansowego.

- Rozpatrzone wniosek Prezesa Koła SGP przy Technikum Geodezyjnym w Warszawie Kol. Sylwii Mikulskiej o wprowadzenia do Statutu SGP nowej formy członkostwa, a mianowicie „kandydata”. O tę formę członkostwa mogli by się ubiegać studenci ostatniego roku studiów i uczniowie ostatnich klas techników geodezyjnych i policealnych szkół geodezyjnych. Prezydium nie podjęło decyzji, postanowiono zaprosić na zebranie Prezydium Prezesa Koła i ponownie omówić ten problem.

- Na wniosek Zespołu d/s Odznaczeń, zatwierdzono rozdzielnik Odznak Honorowych SGJP i NOT.

- Zatwierdzono plan imprez organizowanych przez nasze stowarzyszenie w 2001 roku.

Tadeusz Kuźnicki

ODZNACZENIA

Prezydium Zarządu Głównego SGP, na wniosek Zarządów Oddziałów, nadało Koleżankom i Kolegom z Oddziałów: białostockiego, wrocławskiego i zielonogórskiego Odznaki Honorowe SGP.

Złote Odznaki Honorowe otrzymali Koleżanki i Koledzy

1. Czesław Bartoszewicz	Białystok	8. Mieczysław Kurzynoga	Wrocław	15. S. Zofia Wasilewska	Wrocław
2. Tadeusz Jastrzebski	"	9. Helena Milanowska	"	16. Zofia Więckowicz	"
3. Tadeusz Wilczewski	"	10. Marek Opaliński	"	17. Maria Wiśniewska	"
4. Joanna Bac-Bronowicz	Wrocław	11. Maria Rosiak	"	18. S. Stefan Zaremba	"
5. Franciszek Herda	"	12. Saturnin Semenowicz	"	19. Czesław Kacprzyk	Zielona Góra
6. Jan Janus	"	13. Zbigniew Starościak	"	20. Wanda Rembowiecka	"
7. Andrzej Klimczak	"	14. Wojciech Traczewski	"		

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali Koleżanki i Koledzy:

1. Krystyna Czajkowska	Białystok	11. Marek Derkus	Wrocław	21. Grzegorz Bińczycki	Zielona Góra
2. Ryszard Grabowski	"	12. Maria Kozioł	"	22. Sławomir Czermiński	"
3. Stanisław Hołubowski	"	13. Tadeusz Łaba	"	23. Romuald Królczyk	"
4. Anatol Iwaniuk	"	14. H. Maria Marczyńska	"	24. Stefan Młot	"
5. Andrzej Ignatowicz	"	15. Robert Pajkert	"	25. Lechosław Pospieszny	"
6. Stanisław Kozikowski	"	16. Anna Skowrońska	"	26. Franciszek Rynkal	"
7. T. Jerzy Krajewski	"	17. Elżbieta Wieczorek	"	27. Józef Roszkowski	"
8. Jarosław Łapiński	"	18. Elżbieta Włodarczyk	"	28. Kazimierz Sasin	"
9. Wiesław Jan Łukaszuk	"	19. Lidia Wysocka	"	29. Wiesław Wojtaś	"
10. Alina Turowska	"	20. Elżbieta Buganik	Zielona Góra	30. Ryszard Zbroja	"
				31. Zdzisław Żyta	"

VI Zjazd Czeskiego Związku Geodetów i Kartografów

W dniach 23-25 listopada 2000 r. przebywała w Brnie na zaproszenie czeskich kolegów, trzyosobowa delegacja SGP w składzie: Stanisław Cegielski, Marian Ryzek i niżej podpisany. Zaproszono nas na VI Zjazd ich Związku, który miał miejsce właśnie w tym pięknym mieście na Morawach. Zjazdowi towarzyszyło seminarium „Digitalizacja map katastralnych w teorii i praktyce”. Niewątpliwie najwięcej z udziału w seminarium skorzystali Koledzy St. Cegielski i M. Ryzek jako fachowcy z tej dziedziny. Jak wielkie zainteresowanie budził ten temat może świadczyć fakt, że mimo iż organizatorzy przyjęli tylko 230 zgłoszeń, to na seminarium przybyło ponad 250 osób i były kłopoty z ich usadowieniem.

O ile tematyka seminarium budziła tak wielkie zainteresowanie to o obradach Zjazdu tego powiedzieć nie można. Zgromadzenie sprawozdawczo-wyborcze odbywa się co dwa lata i-inaczej niż u nas-w Zjeździe nie biorą udziału delegaci lecz każdy z członków Związku, kto ma na to ochotę. Na nasze pytanie w przeddzień Zjazdu, czy nie boją się, że sala nie pomieści przy-

byłych odpowiedzieli nam organizatorzy, że nie ma takiej obawy i rzeczywiście zmieścili się z dużym powodzeniem i członkowie i licznie przybyli goście. Powiedziałbym nawet, że to goście bardziej dopisali.

Niestety, nie dotrwaliśmy do wyborów gdyż zaczął padać deszcz i musieliśmy wcześniej wyjechać. Na szczęście, a ku naszej wielkiej zaskońce, Czesi mają wspaniałe drogi i powrót do domu był wielką przyjemnością. Zresztą Marian okazał się również dobrym kierowcą jak jego Toyota świetnym samochodem.

Już po powrocie dowiedziałem się, że ponownie przewodniczącym Związku wybrano naszego serdecznego, wieloletniego przyjaciela inż. Petera Polaka. Cieszymy się z tego i życzymy Mu Wszystkiego najlepszego!

Stanisław Kluska

Gratulacje

W Polsce działa Stowarzyszenie Bochniaków i Miłośników Ziemi Bochnińskiej. Przez wiele lat Prezesem tej organizacji był nasz Kolega Członek Honorowy SGP Stanisław Pachuta.

W dniach 23-24 września 2000 r. odbył się XX Walny Zjazd Delegatów omawianego Stowarzyszenia podczas którego nadano Kol. St. Pachucie Godność Członka Honorowego. Wręczenie dyplomu odbyło się podczas spotkania koleżeńkiego w Kopalni Soli w Bochni.

W dniu 26 września 2000 r. odbyła się w Kopalni Soli w Bochni uroczystość z okazji podpisania przez Prezydenta R.P. dokumentu uznającego podziemne wyrobisko Kopalni Soli za pomnik historii. W trakcie uroczystości w obecności Prezydenta R.P. Kol. Stanisław Pachuta otrzymał pamiątkowy medal wykonany z okazji 750 lat Kopalni Soli Bochnia.

Serdecznie gratulujemy Koledze Stanisławowi Pachucie uzyskania tak zaszczytnych wyróżnień.

Redakcja „Wiadomości”

Na zdjęciu: Zarządca Komisaryczny mgr inż. Marek Kędzior wręcza prof. S. Pachucie pamiątkowy medal

NARADA

wykładowców przedmiotów geodezyjnych na Wydziałach Budownictwa Lądowego wyższych uczelni technicznych i rolniczych.

W dniach 3 i 4 listopada 2000 r. odbyła się narada pracowników naukowo dydaktycznych Instytutów, Katedr i Zakładów o profilu geodezyjnym na wydziałach budownictwa lądowego politechnik i wyższych uczelni rolniczych w Polsce. Naradę zorganizowała Politechnika Śląska - Zakład Geodezji i Ochrony Infrastruktury Komunalnej w Gliwicach, Sekcja Geodezji Inżynierskiej Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz Oddział Wojewódzki Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Katowicach.

Naradę zorganizowano w przebiegłym, tak pod względem architektonicznym jak i krajobrazowym, Ośrodku Szkoleniowo Wypoczynkowym „CIS” Politechniki Śląskiej w Szczyrku, pod patronatem Sekcji Geodezji Przemysłowej Komitetu Geodezji PAN oraz Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce. Inicjatorem zorganizowania narady i głównym jej wykonawcą był przewodniczący Sekcji Geodezji Inżynierskiej SGP kol. dr inż. Kazimierz JUZWA z Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Celem narady była wymiana poglądów na szczegółowe treści wykładów i ćwiczeń oraz możliwości dostosowania ich do:

- aktualnych potrzeb znajomości zagadnień geodezyjnych przez absolwentów wydziałów budownictwa;
- nowych instrumentów i narzędzi oraz technologii pomiarowych;
- minimum programowego;
- uwarunkowań prawnych.

Organizatorem konkretnie chodziło m. in. o formalne ustalenie:

- co przekazuje się studentom z bogatej treści licznie ostatnio wydawanych podręczników geodezji przeznaczonych dla wydziałów niegeodezyjnych;
- oraz jaki zakres wiadomości ogólnych i szczegółowych z przedmiotów geodezyjnych wymagany jest do zaliczenia przedmiotu

Oficjalnego otwarcia narady dokonał kol. dr inż. Kazimierz JUZWA, który w pierwszym rzędzie serdecznie powitał wszystkich przybyłych na spotkanie nauczycieli akademickich, przedstawicieli 19 wyższych uczelni oraz Komitetu Geodezji PAN, Akademii Inżynierskiej w Polsce, Zarządu Oddziału SGP w Katowicach, Przedsiębiorstwa Usług Mierniczych w Katowicach, oraz Biura Projektowego Budownictwa Przemysłowego w Gliwicach.

Szczególnie serdecznie zostali powitani przez kol. dr inż. Kazimierza JUZWE; Przewodniczący Sekcji Geodezji Przemysłowej Komitetu Geodezji PAN oraz przewodniczący Gremium N-T ds. Geodezji Kartografii Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce, w jednej osobie - kol. prof. dr hab. inż. Stanisława Pachuta, Przewodniczący obrad dzisiejszej narady prof. dr hab. inż. Edward Kujawski - Szef Katedry Geodezji Akademii Techniczno Rolniczej w Bydgoszczy oraz Dziekan Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach prof. dr hab. inż. Stanisław Majewski, który na otwarcie narady wygłosił jedno godzinny, naprawdę wspaniały, wykład dotyczący przedstawienia i scharakteryzowania współczesnej sylwetki absolwenta wydziału budownictwa.

W czasie dwudniowych obrad w dyskusji wzięli udział prawie wszyscy uczestnicy spotkania a niektórzy nawet kilkakrotnie. Do najaktywniejszych zaliczyłbym prof. dr hab. inż. Jerzego Wysockiego z SGGW w Warszawie, prof. dr hab. inż. Andrzeja Majdego z Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Bogdana Wolskiego z Politechniki Krakowskiej, Dr inż. Zofię Laskowską z Politechniki Koszalińskiej, prof. dr inż. Stefana Mercika z Politechniki Śląskiej, dr inż. Wiesława Pawłowskiego z Politechniki Łódzkiej, prof. dr hab. inż. Józefa Gila z Politechniki Zielonogórskiej mgr inż. Jadwigę Łazewska-Będkowską z Politechniki Częstochowskiej, prof. dr hab. Wojciecha Anigacza z Politechniki Opolskiej oraz dr inż. Andrzeja Kożuchowskiego z Politechniki Wrocławskiej.

Spotkanie to zostało podyktowane pilną potrzebą skoordynowania działań w tym zakresie co wcześniej już było sygnalizowane na konferencjach N-T Katedr i Zakładów geodezji na wydziałach nie geodezyjnych oraz na spotkaniach w tonie geodezyjnych środowisk zawodowych z Zarządem Głównym SGP na czele.

Dyskusja na naradzie była bardzo żywa i zaangażowana. Zgłoszono wiele propozycji, dezyderatów i wniosków, które należało uporządkować i opracować końcowy program nauczania przedmiotów geodezyjnych na wydziałach budownictwa, który można byłoby uznać za niezbędny zarówno z punktu widzenia dyscypliny naukowej z geodezji jak i budowlanej oraz drogowej.

W pierwszym dniu dyskusji przewodniczył obradom prof. dr hab. inż. Edward Kujawski a w drugim dniu prof. dr hab. inż. Bogdan Wolski.

Aby ułatwić uczestnikom spotkania zajęcia odpowiedniego stanowiska, prof. Edward Kujawski wraz z dr. Kazimierzem Juzwą przygotowali odpowiednią ankietę, którą zainteresowani powinni wypełnić i przesłać do 30 listopada br. na adres organizatorów.

JUBILEUSZ

W dniu 15 listopada 2000 r. Prezydium Zarządu Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich w Łodzi zorganizowało specjalne spotkanie. Powodem spotkania była przypadająca w tym dniu 50-rocznica wstąpienia do Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Kol. Stanisława KLUSKI

Osoba kolegi Stanisława wybieranego 3-krotnie na Przewodniczącego Zarządu Głównego jest chyba wszystkim Kolegom bardzo dobrze znana, nie od rzeczy będzie jednak przypomnienie Jego dotychczasowych osiągnięć.

Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił w dniu 15 listopada 1950 r. zaraz po ukończeniu Państwowego Liceum Mierniczego w Łodzi. Do władz SGP został wybrany już w roku 1958. W latach 1963-1972 był wiceprzewodniczącym Zarządu Oddziału w Łodzi. W roku 1972 został z wyboru imiennego Członkiem Zarządu Głównego SGP. W latach 1977-1983 pełnił funkcję Przewodniczącego Zarządu Oddziału w Łodzi. Od 1983 roku nieprzerwanie do chwili obecnej pracuje w Prezydium Zarządu Głównego SGP. Najpierw do roku 1989 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego a następnie w latach 1989-1998 był Przewodniczącym Zarządu Głównego SGP. W chwili obecnej jest wiceprezesem Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Z ramienia naszej organizacji był członkiem wielu zespołów i komisji opracowujących bądź opiniujących akty prawne obowiązujące w geodezji, między innymi Ustawę P-41 Geodezyjne i Kartograficzne. Był współorganizatorem wielu imprez naukowo-technicznych, ogólnopolskich i międzynarodowych.

Przez wiele lat był również nauczycielem w Technikum Geodezyjnym uczyć i wychowywać liczne pokolenia geodetów.

Oprócz pracy w SGP, bardzo aktywnie działał w Radzie Wojewódzkiej oraz Radzie Głównej Naczelnej Organizacji Technicznej.

W czasie spotkania poza kwiatami wręczono kol. Stanisławowi list gratulacyjny z życzeniami dalszej równie owocnej pracy i wielu lat zdrowia i pełnej kondycji fizycznej. Przy lampce wina i kawie wspomnieniem nie było końca.

Jerzy Górski

Ankieta ta zawiera aktualne orientacyjne dane o istniejących programach z geodezji, oraz miejsce na udzielenie odpowiedzi obejmujących propozycje programowe takie jak:

- 1 - Zagadnienia, których znajomość jest niezbędna do zaliczenia przedmiotu (tematy, wykładów, ćwiczeń i pytań egzaminacyjnych);
- 2 - realizacja zadań (podstawy teoretyczne - oparte na przykładach);
- 3 - Zalecana literatura (z bliższym uszczegółowieniem);
- 4 - Liczba godzin z rozbiorem na liczbę godzin wykładów i ćwiczeń;
- 5 - Praca własna;
- 6 - Uwagi.

Po otrzymaniu odpowiedzi od wszystkich uczestników spotkania - narady w Szczyrku, Zespół pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Edwarda Kujawskiego opracuje końcowy elaborat zawierający również wnioski, a uwzględniający dwudniową dyskusję i odpowiedzi zawarte w ankiecie.

Przy pożegnaniu na zakończenie narady kol. St. Pachuta przekazał uczestnikom spotkania informację, że w dniu 11 stycznia 2001 r. w sali konferencyjnej Muzeum Techniki w Warszawie odbędzie się doroczne zebranie sprawozdawczo-organizacyjne Gremium N-T ds. Geodezji, Kartografii, Katastru i Nawigacji Akademii Inżynierskiej w Polsce, a w dniu 12 stycznia 2001 r. podobne spotkanie w Muzeum Techniki, dla członków Sekcji Geodezji Przemysłowej Komitetu Geodezji PAN. Programy szczegółowe tych spotkań wraz z zaproszeniem zostaną przesłane jeszcze w grudniu 2000 r. Kol. St. Pachuta przypomniał również, że w dniach 29-30 marca 2001 r. odbędzie się V Konferencja Naukowo Techniczna pt. „Problemy automatyzacji w geodezji inżynierskiej”. Komunikaty i odpowiednie informacje zostały przesłane zainteresowanym w kwietniu i wrześniu br. 15 listopada mija termin nadsyłania opracowanych referatów i zgłoszenia uczestnictwa w konferencji.

Na zakończenie sprawozdania z narady należy podkreślić wspaniałe przygotowanie tego spotkania przez przewodniczącego Komisji Geodezji Inżynierskiej SGP, kol. mgr inż. Kazimierza JUZWE, za co składam Mu w imieniu wszystkich uczestników narady serdeczne podziękowanie. Takie same podziękowania a może nawet i lepsze należą się całemu zespołowi Ośrodka Szkoleniowo Wypoczynkowego Politechniki Śląskiej w Szczyrku kierowanemu przez premitłą Kierowniczkę Ośrodka panią Helenę PRZYBYŁĄ, za stworzenie niezapomnianej rodzinnej atmosfery w czasie dwudniowego pobytu w Szczyrku.

Prof. dr hab. inż. Stanisław PACHUTA

Zdjęcia kol. K. Juzwa

W OBIĘTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Obrady otwiera kol. dr inż. Kazimierz Juzwa

Uczestnicy obrad

Prezydium obrad od lewej:
prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta,
prof. dr hab. inż. Edward Kujawski
i prof. dr hab. inż. Stanisław Majewski

Wycieczka na przełęcz Salmopolską

Na spotkaniu koleżeńskim przemawia
kol. Jan Bury - Prezes Oddziału SGP
w Katowicach

TRZEBNICA 2000

Dziewiątego września 2000 roku na zaproszenie Samorządów Ziemi Trzebnickiej odbył się VI Trzebnicki Zjazd Geodetów pod patronatem Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Zacząło się to wszystko w 1995 r., gdy po raz pierwszy w Trzebnicy odbyło się uroczyste posiedzenie wyjazdowe członków naszego Koła, tj. Koła Terenowego przy Urzędach Wojewódzkim i Miejskim we Wrocławiu.

Coroczne wyjazdy połączone były ze zwiedzaniem ciekawych miejsc i poznawaniem ich historii. W ubiegłych latach zwiedziliśmy: w Trzebnicy bazylikę i klasztor sióstr boromeuszek – cenne zabytki Europy, Oborniki Śląskie znane ze wspaniałego klimatu, w Lubiążu największy w Europie Środkowej poklasztorny zespół opactwa cystersów - zabytek klasy 0, w Oleśnicy starówkę, Bazylikę Mniejszą i zamek, w Trzebnicy –nowe inwestycje: obwodnicę i oczyszczalnię ścieków.

W tym roku wybór padł na Żmigród i jego okolice. Przewodnikiem był kolega Grzegorz Kowalczyk – geodeta gminny. Podziwialiśmy zabytki miasta: kościół pw. św. Trójcy, poewangelicki kościół pw. św. Stanisława Kostki oraz ruiny barokowego zamku Hatzfelda. Zamek położony na lewym brzegu Baryczy, otoczony jest pięknym parkiem z cennym drzewostanem; okazałymi dębami, płatanami i mniej znaną katalpą.

Pełni wrażeń i w oczekiwaniu na nowe, z radością przyjęliśmy propozycję wycieczki w pobliskim Dębnie, gdzie nad wodą posilaliśmy się karpem i rogalikami z makiem.

Z nowymi siłami wybraliśmy się do rezerwatu przyrody „Stawy Milickie”. Z zachwytem podziwialiśmy jego piękno; bogactwo ryb, rzadkie gatunki ptactwa wodnego, zieleń. Rozkoszowaliśmy się ciszą i wszechogarniającym spokojem.

Tak wyciszeni i uduchowieni ruszyliśmy do celu naszej wyprawy, której ukoronowaniem było spotkanie na malowniczej wyspie Ośrodka Sportu i Rekreacji w Trzebnicy.

Witani serdecznie przez władze Ziemi Trzebnickiej: burmistrza Jerzego Holdanowicza i starostę Marka Kalińskiego oraz inicjatora trzebnickich spotkań geodetę Zbyszka Śródkę, od pierwszej chwili poczuliśmy się mile widzianymi gośćmi. Radość z kolejnego spotkania oraz gorące podziękowania za gościnność przekazała gospodarzom koleżanka Zofia Wysocka – Puchala. Zjazd nasz zaszczylił swoją obecnością pan Andrzej Jaroch – Wiceprezydent Wrocławia.

Do późnych godzin obradowaliśmy przy obficie zastawionych stołach. Nie zabrakło nawet pieczonych prosiaków ufundowanych przez burmistrza Trzebnicy. Muzyka i śpiew w wykonaniu miejscowych artystów umilały nam wieczór i porywały do tańca. Zabrakło tylko czasu na tradycyjne biesiadne śpiewy.

My, organizatorzy, staramy się by wszystkie nasze imprezy nie tylko integrowały środowisko, podnosiły kwalifikacje lecz żeby również wzbogacały nas duchowo, dodawały energii i zapału do dalszej pracy. Udaje się to dzięki zaangażowaniu członków naszego Koła oraz jego zarządu w składzie: Ewa Gabryszewska, Zofia Wysocka – Puchala, Maria Grzegorzczak, Halina Żak, Marek Kończak, Bogdan Marczyński i Zenon Salamon.

Kończąc te wspomnienia zachęcamy do zwiedzania Wrocławia, który pięknieje z każdym dniem, posiada taką moc zabytków i atrakcji, że nie sposób napisać o tym w kilku zdaniach. A gdyby ktoś znalazł się na trasie Wrocław – Poznań radzimy zatrzymać się w Trzebnicy bodaj u grobu Świętej Jadwigi, który do dziś jest miejscem licznych pielgrzymek.

Z koleżeńskim pozdrowieniem
Ewa Gabryszewska
Maria Grzegorzczak

Stawy Milickie i geodeci

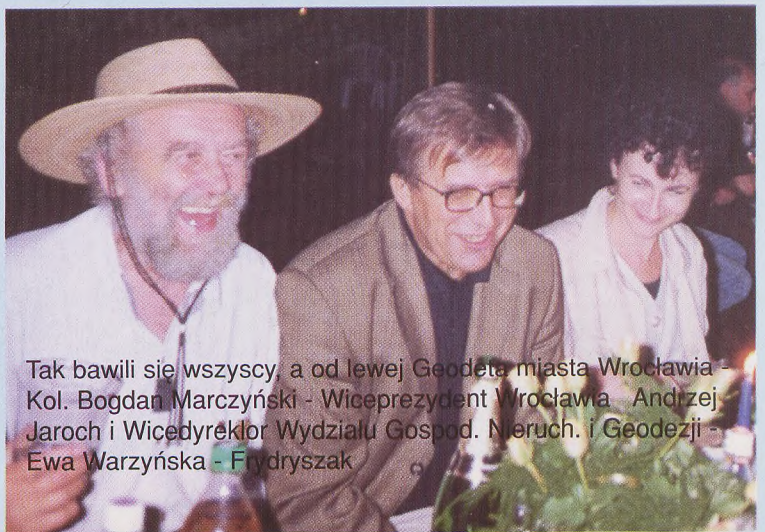
Ruiny zamku Hatzfelda w Żmigrodzie i... geodetka

Podglądanie ptactwa wodnego w rezerwacie

Burmistrz Trzebnicy wita przedstawicielkę Zarządu Koła-Kol. Zofię Wysocką-Puchalą

Tak bawili się wszyscy, a od lewej Geodeta miasta Wrocławia - Kol. Bogdan Marczyński - Wiceprezydent Wrocławia - Andrzej Jaroch i Wicedyrektor Wydziału Gospod. Nieruch. i Geodezji - Ewa Warzyńska - Frydryszak

OPŁATEK WE WROCŁAWIU.

Ta piękna, koleżeńska impreza ma już sześćdziesięcioletnią tradycję. Przed Świętami Bożego Narodzenia spotykają się zarządy oddziałów Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego i Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Tym razem w spotkaniu udział wzięli również przewodniczący kół obu stowarzyszeń. W tym roku i mnie spotkał ten zaszczyt uczestniczenia w świąteczno-noworocznym spotkaniu, na zaproszenie Wrocławian.

Gospodarzami spotkania byli przewodniczący zarządów oddziałów: kol. Edward Płatek z SITPChem i kol. Tadeusz Wiśniewski z SGP, natomiast najczynniejszą osobą i niekwestionowaną Gospodynią była p. Halina Opierowicz - pani prowadząca sekretariaty obu stowarzyszeń.

Do pięknej sali Klubu Kolejarza mieszczącego się w budynku dworca kolejowego Wrocław Główny przybyło kilkudziesięciu chemików i geodetów reprezentujących chyba pełny przekrój wiekowy członków tych organizacji. Trzeba było widzieć z jaką dumą patrzył Tadeusz Wiśniewski na przewodniczącego jednego z kół SGP, młodego inżyniera który, jak się później dowiedziałem, ukończył uczenie niespełna trzy lata temu. A więc i młodzi są w naszej organizacji.

Życzenia z okazji nadchodzących Świąt, jak również z okazji zbliżającego się Nowego Roku, nowego stulecia i nowego tysiąclecia złożyli obecnym przewodniczący oddziałów, do których i ja się dołączyłem składając wszystkim życzenia od Zarządu Głównego SGP. Potem przystąpiono do łamania się opłatkiem - każdy z każdym - bacząc pilnie aby kogoś nie pominąć, jednym słowem ogólne „kochajmy się!”. A o to głównie chodzi.

Na prośbę kol. Stefana Zarembę, aby przybliżyć kolegom z SITPChem-u zawód geodety, przypomniałem kolegom rzecz powszechnie znaną, że nasz zawód jest najstarszym zawodem świata na co dowód znajdujemy w biblii. Wypędzając Adama i Ewę z Raju powiedział Pan: „...! odtąd ziemię przemierzać będziecie....” Ale okazało się potem, że jest to zawód jeszcze starszy! Otóż łódzki geodeta kol. Ludwik Frąckiewicz, postać niezmiernie barwna, który dyplom geometry I klasy uzyskał jeszcze za panowania cara Mikołaja, a w czasie wojny polsko - bolszewickiej pełnił odpowiedzialną funkcję naczelnego lekarza miasta Rostowa nad Donem, napisał balladę z której niezbitnie wynika, to co powiedziałem wcześniej. Przeczytałem obecnym tę balladę, która spotkała się z wielkim aplauzem, a którą moim zdaniem warto również przypomnieć młodszemu pokoleniu geodetów.

Temat biblijny.

Z początku, gdy nie istniał świat,
Nie było ziemi, nieba,
Nudził się Bóg i myślał tak -
Tu zmienić coś potrzeba.

I postanowił stworzyć świat,
W nim ziemię i gwiazd krocie,
Lecz do pomocy trzeba rąk
Fachowych w tej robocie.

Do geodety rzecze więc:
„Ty będziesz mi pomocą.
Niech będzie światło, przyszedł czas
Skończyć z tą wieczną nocą.

Gdyż pracy mamy wiele dziś.
Rób wszystko co ci każę,
Pracuj sumiennie, aby błąd
Zaden ci się nie zdarzył.

Wymierzaj drogi wzdłuż i wkrąg,
Gdzie mam w ruch rzucić gwiazdy,
Nie skąp przestwarza - mam go dość
Dla biegu gwiazdy każdej.

Większą uwagę jednak zwróć
Na drogę biegu słońca
Oraz księżycą, bowiem stąd
Miałbym ja skargę bez końca.

Z ziemi, na której stworzyć chcę
Rozumne ludzkie plemię,
Niech ono w szczęściu mnoży się,
Niechaj zaludnia ziemię.

Gdy będziesz tworzyć ziemi plan,
To bądź już aptekarzem,
Tu każdy szczegół, każdy ruch
Musisz, jak lek wyważyć

Planuj więc tak, by każdy szczerp
I każde ludzkie plemię
Po równo miało każdych dóbr,
By spokój był na ziemi.

Aby wśród ludzi nie miał nikt
Powodu do zawiści,
Niech życie im układa się
W zgodzie, bez nienawiści.

Więc gdyś zrozumiał moją myśl,
Mierz tak, by słońca ciepło
Na równi każdy ziemi kąt
Ogrzało lecz nie spiekło,

A w nocy, niech księżycą blask
Pobudza do zachwytu
Nad pięknem globu, który jest
Centrum rajskiego bytu.

I planuj tak, by każdy kraj
Miał urodzajną glebę
I wody dość aby ryb w niej
Wciąż było ile trzeba,

I sprawiedliwie podziel las,
By każdy dla wygody
Budulec miał i opał zeń
I miejsce dla ochłody”.

Postawił geodetę Pan
W środku, gdzie biegła droga,
A drogą tą był smugi blask,
Co szedł od Pana Boga

I geodecie gładko szło -
Wykreślał dróg elipsy
Dla biegu gwiazd, obliczał stąd
W równaniach alfy, ikisy,

A gdy do ziemi zabrał się,
Co miała być ozdobą,
Pociągnął łyk i większy haust
Z flaszki, co miał ze sobą

Choć wszędzie wiedział Bóg,
Że miał on flaszkę ową,
Lecz mniemał, że na pewno w niej
Ma wodę cytrusową

Przy pracy bowiem dobrze jest
Mieć z sobą taką miarkę,
A geodeta z miarki tej
Popijał.....polską starkę.

Pracował dalej, chociaż był
Niezgorzej już pijany,
Poplątał piękną bożą myśl,
Poknocił ziemi plany.

I powstał świat. Zobaczył Pan,
Że późno już niestety,
Że ziemi spartolono plan
Przez winę geodety.

Są kraje gdzie trwa wieczny mróz.
Tam żar nie do zniesienia,
Gdzieś wielki las tam go znów brak.
Nie znajdziesz nigdzie cienia.

Spienione wciąż gromady wód
Znalazły obszar wielki,
Gdzieś indziej wody, choć na lek,
Nie znajdziesz ni kropelki.

Więc zagniewany rzecze Pan
Winnemu geodecie:
„Przez ciebie wiecznie ludzki ród
Ma cierpieć na tym świecie.

Ty zaś za karę, choć żeś wart,
Bym wtrącił cię do piekła,
To jednak wiem, żeś dobrze chciał,
Lecz starka cię urzekła.

Dlatego też zlągodził los
Twój i następców twoich,
Będziecie odtąd w deszcz, czy mróz,
Po bagnach brnąć nie swoich.

Po brzdach zaoranych pól,
Po skarpach jarach, krzakach,
Będziecie niejedną cierpieć z was
Na bóle nóg w żyłakach.

Choć ciężki jest mierniczy trud,
Nikt tego nie doceni.
Gdy praca innych znaną jest,
Wasza wciąż będzie w cieniu.

Na pamięć zaś o pierwszym tym,
Co sknocił plan Jehowy
Będziecie pragnąć - każdy z was
Będzie, jak on, trunkowy !!”

Uczestnicy imprezy w skupieniu słuchają przemówienia

Prezes „Chemików” kol. Edward Płatek składa życzenia świąteczne. Po jego prawej stronie kol. St. Kluska i T. Wiśniewski

Uczestnicy imprezy za suto zastawionym stołem

Prezes St. Kluska składa życzenia opłatkowe kol. Marii Woźnej-Moskalik

Tak uświadomieni koledzy naszych wrocławskich geodetów, a i oni sami długo jeszcze rozmawiali na ten i inne tematy. Na zakończenie wieczoru gospodarze wręczyli wszystkim uczestnikom, jak przystało na tego rodzaju uroczystość, drobne upominki od Św. Mikołaja, a koleżanki i koledzy których imieniny przypadają w grudniu otrzymali kwiatki i życzenia imieninowe. Wszyscy odśpiewali solenizantom staropolskie - sto lat! Serdecznie gratuluję Koleżankom i Kolegom z obu stowarzyszeń tak bardzo udanej imprezy. Jestem przekonany, że taki wieczór bardziej zbliża i łączy niż najpoważniejsze i mądre obrady.

Zdjęcia Jacek Rejman
Stanisław Kluska.

Wilno: przed kościołem św. św. Piotra i Pawła na Antokolu (budowla z 2 poł. XVII w., wewnątrz bogata dekoracja stiukowa)

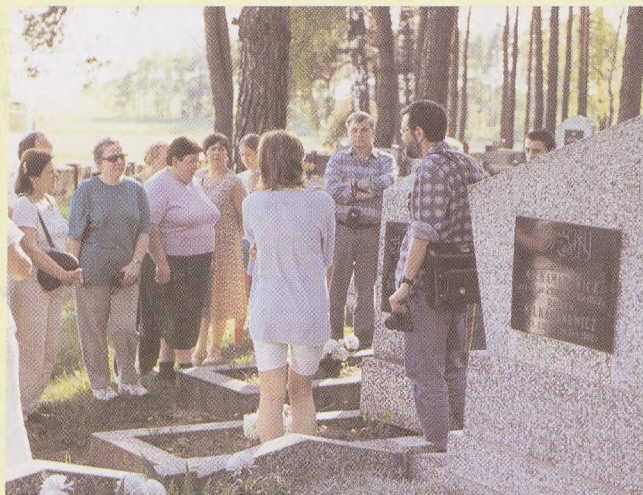
Wilno: Pomnik Trzech Krzyży na Górze Trzykrzyskiej. Ponownie zrekonstruowany w 1989 r. w kamieniu. Pierwotnie wzniesiony w 1916 r. wg. projektu A. Wiwulskiego; w 1951 r. usunięty przez władze (resztki pierwszego pomnika ułożono na ziemi co widać na zdjęciu)

Krynki: na łonie przyrody - opuszczony cmentarz żydowski

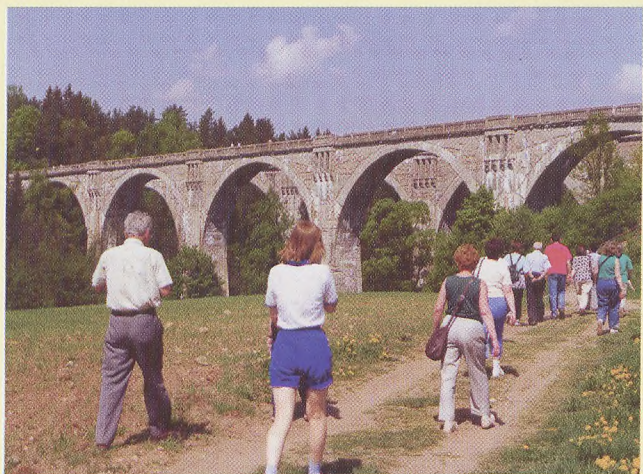
GEODECI JADĄ NA KRESY WSCHODNIE i LITWĘ

tekst na stronie 11

Bohoniki: Na cmentarzu tatarskim

Wigry: Klasztor Kamedułów

Stańczyki: jeden z najwyższych mostów w Polsce (nieużywany! zbrojony drewnem)

GEODECI JADĄ NA KRESY WSCHODNIE I LITWĘ

Zarząd Oddziału SGP w Katowicach, obserwując duże zainteresowanie członków kół chodnimi rubieżami kraju zorganizował kilkudniową wycieczkę z ciekawym programem krajoznawczym a całość prac logistycznych imprezy powierzył Miejskiemu Ośrodkowi Sportu i Rekreacji w Piekarach Śląskich, który zresztą z zadania wywiązał się znakomicie. Piękna, ciepła pogoda, wygodny nie przepełniony autokar, zgrane grono geodetów i kartografów wraz z rodzinami a przede wszystkim niepowtarzalny urok krainy kresowej: bujna nie okaleczona przyroda, szacowne zabytki, cisza i kojący powiew otwartego krajobrazu, - uczyniły tę wspaniałą eskapadę niezapomnianym przeżyciem i wzbudziły ochotę do dalszego, w przyszłości, penetrowania tych odległych zakątków kraju.

W czasie sześciu pięknych dni zwiedzono miasto Wilno: - wileńską starówkę, nekropolię-cmentarz na Rossie, zabytki architektury takie jak kościoły: św. św. Piotra i Pawła, św. Kazimierza, św. Anny, św. Rafała, Katedrę i Uniwersytet oraz jakże bliską Polakom Kaplicę Matki Boskiej Ostrobramskiej z cudownym wizerunkiem Najświętszej Madonny. Ponadto podziwiano panoramę miasta z Wzgórza Zamkowego i Góry Trzykrzyżskiej.

Z kolei, wycieczka „szlakiem tatarskim”, już w kraju, wyruszyła na zwiedzenie meczetu i cmentarza muzułmańskiego w Bohonikach i w Kruszynianach; poznano również uroczą miejscowość wschodniego pogranicza Krynyki, podziwiając tę soczystą zieleń łąk i lasów oraz łagodne wzgórza Gór Sokolskich.

Silne wrażenie wywarły: sanktuarium polskiego prawosławia na świętej górze Grabarce z rzędami krzyży pokutnych, grecko-katolicki Pratulín - miejsce zbiorowego mężczyństwa tamtejszych chłopów oraz neounickie Kostomłoty.

W Jabłecznej nad Bugiem podziwiano uroczę położony klasztor św. Onufrego, oblewany wodami leniwie płynącej rzeki a tuż przy granicy przywitał zwiedzających Kodeń, założony przez Sapiehów, gdzie w tamtejszym kościele modlono się do Matki Boskiej Kodeńskiej.

Smakowano uroki krajobrazu Suwalszczyzny: okolice jeziora Hańcza, Biebrzański Park Narodowy, w tym szczególnie urozmaicone konfiguracje polodowcowe w miejscowości Turtul i Wodzilki; „zaliczono” również jeden z najwyższych mostów w Polsce (nieczynny) kamienno-drewnianą kompozycję łuków i wysmukłych filarów w Stańczykach.

Zawitano jeszcze do wielu innych ciekawych siedlisk i okolic, no i oczywiście do Suwałk, Tykocina, Czerska a i piękne Wigry znalazły się na szlaku turystycznym, gdzie oglądano eremy zakonników klasztoru kamedułów i kościół a wszystko w stylu barokowym, położone malowniczo nad jeziorem i na obrzeżu Puszczy Augustowskiej.

Największe wrażenie wywarło piękne Wilno z wzruszającym pobylem na cmentarzu na Rossie, gdzie nad Grobem matki Marszałka Piłsudskiego, wpatrując się w płytę z napisem: „Matka i Serce Syna”, będąca w pobliżu wileńska Polka, zadeklamowała wiersze patriotyczne z swoich lat młodości.

Wycieczka objazdowa została tak zorganizowana, że nocując w jednym miejscu, w hotelu „Wigry” w Suwałkach, codziennie z rana wyruszano na kolejny szlak turystyczny i wracano wieczorem na obiadokolację i nocleg.

Uroczyste ognisko, wspólna zabawa i śpiewy do późnego wieczora pozwoliły nacieszyć się udaną wyprawą na Kresy, pośpiewać, dobrze wypocząć i powziąć postanowienie: „za rok znowu wycieczka na kresy”.

Po Wilnie oprowadzał nas p. Paweł Giedroyc, tamtejszy przewodnik, a udane zdjęcie przez cały czas wykonywał nasz kolega kartograf Jan Jajęśnia.

Zdzisław Malchar

Narada dyrektorów Wojewódzkich Biur Geodezji.

W dniach 20-21 listopada 2000 r. w Łodzi miała miejsce ogólnopolska narada dyrektorów WBG. Gospodarzem narady było Wojewódzkie Biuro Geodezji w Łodzi zaś organizatorami byli: dyrektor WBG w Łodzi Jan Schnerch i jego zastępcy - Edward Kasperk i Bogumił Wojtulewski, przy współudziale przewodniczącego Konwentu Dyrektorów Waldemara Dziedzica z WBG w Krakowie. W naradzie wzięło udział dwudziestu czterech dyrektorów Wojewódzkich Biur z terenu całej Polski. Byli również zaproszeni goście:

- Stanisław Olas - Członek Zarządu Województwa Łódzkiego
- Jan Bielański - Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
- Jerzy Kozłowski - Naczelnik w Departamencie Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
- Aleksander Bielicki - Geodeta Województwa Łódzkiego w Urzędzie Marszałkowskim w Łodzi.
- Mirosław Szelerski - Dyrektor Wydziału, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim.
- Andrzej Cymerman - Pełnomocnik Wojewody Łódzkiego ds. autostrad
- Władysław Kluz - Departament Gospodarki Ziemią w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi
- Stanisław Kluska - V-ce Prezes SGP Zarządu Głównego..
- Henryk Książek - Przewodniczący Rady Sekcji Krajowej Geodezji Rolnej NSZZ „Solidarność”

W pierwszym dniu narady zabierali głos zaproszeni goście. Mówiono o problemach występujących, po reformie administracyjnej kraju, w funkcjonowaniu Biur i ich miejscu w nowych strukturach. Wszyscy mówcy byli jednomyślni co do potrzeby funkcjonowania tego typu jednostek geodezyjnych, niezbędnych dla potrzeb przebudowy ustroju rolnego w Polsce. Należy jednak znaleźć odpowiednie formy organizacyjne i miejsce w istniejących strukturach Państwa. Wieczorem, po obradach, organizatorzy zaprosili wszystkich uczestników do Teatru Wielkiego na koncert Ryszarda Rynkowskiego. Nie obyło się też bez „długich radaków rozmów” w Dworku Braci Zielińskich (kto zna Łódź, wie o co chodzi). W drugim dniu uczestnicy zwiedzili miasto Ziemi Obiecanej oraz miejsca związane ze współczesną historią Łodzi. Po wycieczce kontynuowano obrady. Głos zabierali wszyscy dyrektorzy. Mówiono o asortymentach wykonywanych prac, o współpracy z urzędami administracji publicznej, o perspektywach rozwoju Biur. Generalnie jednak kończono swoje wystąpienia pesymistycznymi wnioskami co do dalszego funkcjonowania Biur. Na zakończenie narady, na podstawie wystąpień jej uczestników sformułowano następujące wnioski:

I Wnioski ogólne

1. Podjęcie natychmiastowych starań w celu zapobieganiu dalszym likwidacjom Wojewódzkich Biur Geodezji poprzez działania Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Urzędów Marszałkowskich, Urzędów Wojewódzkich zmierzające do utrzymania zakresów prac geodezyjnych, prawnych oraz urzędniowo-rolnych jako zamówień rządowych i samorządowych.
2. Departament wystąpi do Urzędu zamówień Publicznych z monitem o jednoznaczną interpretację przepisów określających możliwość bezprzetargowego zlecenia Biurom dotowanych robót urzędniowo-rolnych przez Starostwa i Gminy.
3. Ustalenie warunków minimalnych jakie powinny spełniać podmioty realizujące zamówienia publiczne z zakresu prac urzędniowo-rolnych.
4. Prowadzenie przez Ministerstwo Rolnictwa działań zmierzających do rozpropagowania przez administrację rządową i samorządową określania potrzeb prac scaleniovych i wymiennych poprzez wykonywanie potrzebnych do tego celu prac studialnych, które to prace można powierzyć do wykonania Biurom. Jednocześnie należy wprowadzić system szkoleń administracji samorządowej w zakresie sposobów określania potrzeb na prace urzędniowo-rolne w powiatach i gminach, omawiania procedur prowadzenia tych spraw oraz innych zagadnień z tym związanych. Celem w/w działań i szkoleń jest uświadamianie samorządom skali i potrzeb prac urzędniowo-rolnych.
5. Wydawanie corocznie przez Ministerstwo Rolnictwa Rozporządzenia w sprawie wysokości stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa najpóźniej w miesiącu styczniu.
6. Skierowanie jako zlecenie rządowe do Wojewódzkich Biur Geodezji zadań kontrolnych wynikających z zintegrowanego systemu kontroli (IAKS)

II Wnioski szczegółowe

1. Spowodować wprowadzenie pod obrady Konwentu Marszałków Województw Samorządowych z udziałem Geodetów Wojewódzkich spraw dotyczących problematyki rozwoju obszarów wiejskich oraz w tym kontekście dalszego funkcjonowania Wojewódzkich Biur Geodezji.
2. Wyłączenie z dotacji na dofinansowanie prac geodezyjno-urzędniowych na potrzeby rolnictwa asortymentów wymienionych w II części tabeli stawek dotacji pod pozycjami 13-19. Należy jednakże dokonać uprzednio rozeznania polegającego na tym, czy w zamian za to na terenie poszczególnych województw będzie zapotrzebowanie na prace wymienione w I części tabeli stawek dotacji, pozwalające na skosumowanie całej dotacji na te prace.

3. W I części tabeli stawek dotacji, połączyć w jedno łączne zadanie „scalenie i wymiana gruntów i założenie ewidencji gruntów dla scalonego obszaru oraz opracowanie dokumentacji geodezyjnej do założenia ksiąg wieczystych po scaleniu i wymianie gruntów”, określając jednostki i ceny dla każdego asortymentu oddzielnie.

III Wnioski lokalne

Z dyskusji i wystąpień odnotowano następujące sprawy, które można ewentualnie podjąć i wykorzystać na terenie swoich województw:

1. W województwie lubelskim są prowadzone działania nad przekształceniem WBG w Biuro Rozwoju Obszarów Wiejskich.
2. W woj. dolnośląskim Biuro prowadzi obsługę funduszu ochrony gruntów rolnych.

3. Najlepiej funkcjonują Biura połączone i posiadające lokalizację przy trasach autostrad.

Na zakończenie pragnę podkreślić świetną organizację obrad jak i imprez towarzyszących. Uczestnicy narady wywieźli z łodzi nie tylko wiedzę o nieco innej pracy łódzkiego biura ale także wiele wrażeń jakie pozostawiły uczestnictwo w koncercie i zwiedzanie miasta, o którym często, a niesłusznie .mówi się, że jest brzydkie. Również nie bez znaczenia są towarzyszące takiej imprezie kulturalowe dyskusje i wymiany poglądów.

Uczestnicy rozjeżdżając się do domów najczęściej wyrażali życzenie, aby na następnej naradzie odliczyły się wszystkie, obecne na tej naradzie Biura.

Na podstawie materiału opracowanego przez dyr. Jana Schnercha i własnych obserwacji notatkę sporządził

Stanisław Kluska.

55 LAT NACZELNEJ ORGANIZACJI TECHNICZNEJ Federacji Stowarzyszeń Naukowo - Technicznych

W dniu 12 grudnia 2000 r. Naczelna Organizacja Techniczna obchodziła swoje święto, 55-cio lecie swego istnienia. Z tej okazji zorganizowano uroczyste posiedzenie Rady Krajowej na które zaproszono liczne grono aktywistów. Obradom przewodniczył Prezes NOT prof. dr hab. inż. Andrzej Zieliński. Do Prezydium poproszono wszystkich Prezesów NOT z poprzednich kadencji a byli to: Prof. zw. dr Jan Kaczmarek, Dr inż. Aleksander Kopeć - były wicepremier, Prof. dr hab. inż. Jan Lech Lewandowski.

Referat oceniający 55-cio letnią działalność naszej Organizacji wygłosił Prezes NOT Prof. Andrzej Zieliński. Pozostali Prezesi w swych wystąpieniach nawiązywali do historii i wspominali o osiągnięciach NOT oraz perspektywach rozwoju w następnym wieku i tysiąc leciu tej wspaniałej polskiej organizacji inżynierów i techników.

Tę miłą uroczystość zakończyło przeszło godzinne spotkanie przy szampanie, kawie i herbacie obecnych przedstawicieli władz, aktywistów i pracowników administracyjnych NOT, na którym kontynuowano dyskusję i wymianę poglądów odnawiając przy tym oraz zacieśniając zawarte wcześniej przyjaźnie.

W drugiej części tej uroczystości odbyło się zebranie sprawozdawcze wyborcze Rady Krajowej NOT-FSNT. Otwarcia posiedzenia dokonał Prezes prof. Andrzej Zieliński, który po powitaniu uczestników zebrania zgodnie z obowiązującym statutem powołano 5-cio osobowe Prezydium zebrania i zatwierdzono proponowany porządek zebrania. Ponadto powołano Komisję Uchwał oraz przyjęto informację Prezesa NOT o zmianach w składzie Rady Krajowej oraz stwierdzono prawomocność obrad.

W dalszej części zebrania przyjęto protokół z posiedzenia Rady Krajowej w

dnia 29 września 2000 r. oraz zapoznano się z informacją przygotowaną na piśmie o pracach NOT między posiedzeniami Rady Krajowej.

W części informacyjnej omówiono V Światowy Kongres Kształcenia i Doskonalenia Inżynierów. Delegaci 26 krajów obradowali w dniach 14-16 września 2000 r w Gmachu NOT w Warszawie. Celem Kongresu była prezentacja nowych technik i technologii edukacyjnych poglądów i doświadczeń a także ustalenie form współpracy w zakresie kształcenia i doskonalenia zdolności innowacyjnych studentów i wykładowców. Był to pierwszy tego typu Kongres zorganizowany przez WZEO w Europie, następny odbędzie się w Stanach Zjednoczonych w 2003 r.

Tematyka tego Kongresu w Warszawie była kontynuacją problematyki omawianej w minionych latach na kongresach w Nepalu (Katmandu - 1988 r), na Kubie (Hawana - 1991), w Egipcie (Kair - 1994) i w Australii (Sydney - 1997). Podczas inauguracji głos zabrał Prezydent RP Pan Aleksander Kwaśniewski, Prezes NOT Andrzej Zieliński, Prezydent FEANI Konstantinos Alexopoulos, Prezydent WFEO Jose Medem Sanjuan, zaprezentowali referaty kierunkujące tematykę obrad sesji plenaryjnych.

Istotnym celem Kongresu było także omówienie możliwości włączenia do programów kształcenia i doskonalenia inżynierów multimediów, nowoczesnych środków umożliwiających telenauzanie, internetu, CD-ROMów i innych metod i narzędzi edukacyjnych. Drugiego dnia Kongresu uczestnicy obradowali w trzech sekcjach problemowych

1. Sylwetka inżyniera XXI wieku
2. Diagnoza obecnych systemów kształcenia i doskonalenia inżynierów
3. Kierunki zmian w systemie edukacji inżynierów - sugestie futurologiczne,

na których zaprezentowano 54 referaty.

Trzeciego dnia Kongresu, Przewodniczący Sesji dokonali podsumowania dyskusji.

W Kongresie uczestniczyło ponad 200 delegatów, przedstawiciele z Polski oraz z zagranicy, m.in. z Argentyny, Australii, Bahreinu, Brazylii, Chin, Grecji, Niemiec, Rosji, Węgier, USA.

W czasie trwania Kongresu uczestnicy spotkali się towarzysko w Warszawskim Domu Technika oraz w Zamku Królewskim. Spotkania te były znakomitą okazją do nawiązania bezpośrednich kontaktów oraz wymiany poglądów.

Drugą imprezą o której warto wspomnieć to było III Sympozjum „Polacy Razem”. Doświadczenia, wynikające z I i II Sympozjum POLACY RAZEM, które odbyły się w Warszawie w 1996 i 1998 roku, poświęconych prezentacji osiągnięć wybitnych polskich specjalistów w zakresie nowoczesnej techniki i technologii, a szczególnie ich dorobku w prezentowanych dziedzinach. Ich znaczenie zarówno dla środowiska naukowo-technicznego Polaków, działających na Obczyźnie i w Kraju, wskazywały na potrzebę kontynuowania tego typu imprez.

Kontynuując koncepcję cyklicznych spotkań specjalistów, reprezentujących różne dziedziny techniki, zgodnie z przyjętymi przez Naczelną Organizację Techniczną - FSNT założeniami, w bieżącym roku organizatorem III Sympozjum POLACY RAZEM było STOWARZYSZENIE TECHNIKÓW POLSKICH W WIELKIEJ BRYTANII (STP w WB), od 1995 roku członek NOT FSNT - we współpracy z Polskim Stowarzyszeniem Naukowym na Obczyźnie (PTNO).

III Sympozjum Polacy Razem, zorganizowane z okazji 60-lecia SRP w WB pod honorowym patronatem Ryszarda Kaczorowskiego - ostatniego prezydenta II RP oraz Andrzeja Wiszniewskiego - ministra nauki - przewodniczącego KBN, odbyło się w dniach 22-25 września 2000 roku w Londynie w Polskim Ośrodku Społeczno - Kulturalnym (POSK).

Celem tego Sympozjum było uhonorowanie dotychczasowej pracy działaczy Stowarzyszenia oraz przedstawienie ich dorobku nowemu pokoleniu polskich inżynierów i techników zamieszkałych na terenie Wielkiej Brytanii i pozyskanie ich dla STP, celem kontynuowania jego działalności w nowych warunkach przyszłego stulecia. W sympozjum uczestniczyli przedstawiciele polskich organizacji technicznych z Austrii, Francji, Szwajcarii, USA, Wielkiej Brytanii oraz Polski w tym przedstawiciele Zarządu Głównego NOT - kol. Andrzej Zieliński, kol. Kazimierz Wawrzyniak, kol. Wojciech Ratyński, kol. Stanisław Zaremba oraz 20 osobowa delegacja stowarzyszeń - z SGP kol. Zenon Marzec i kol. Marian Szymański.

Program Sympozjum obejmował:

- spotkanie przedstawicieli polskich organizacji technicznych pt. POZNAJMY SIĘ-sponsorowane przez ministra A. Wiszniewskiego, - na którym referat inauguracyjny wygłosił prezes NOT - FSNT kol. Andrzej Zieliński, a sprawy współpracy zagranicznej oraz organizacyjne NOT przedstawił sekretarz generalny NOT-FSNT - kol. Kazimierz Wawrzyniak.
- sesję naukową poświęconą osiągnięciom Polaków w krajach ich zamieszkania oraz planowanym kierunkom rozwoju w prezentowanych dziedzinach - w czasie tej sesji przedstawiono m. in. Koncepcję milenijnego Centrum Warszawy oraz program zagospodarowania Karpat z wyróżnieniem Podhala.
- wystawę gobelinów artystycznych pt. SPLOTY NATURY.
- wystawę książki naukowo - technicznej, zorganizowanej przez PTNO oraz Bibliotekę Polską w Londynie.
- spotkanie biznesowe współorganizowane przez STP, Brytyjsko-Polską Izbę Handlową przy poparciu Ministerstwa Skarbu.

Delegacja NOT - FSANT uczestniczyła też m. in. W uroczystości odsłonięcia pomnika gen. Władysława Sikorskiego.

W czasie III Sympozjum zostały wręczone złote odznaki honorowe Naczelnej Organizacji Technicznej przyznane przez NOT - FSNT kilku przedstawicielom STB w WB.

W dniu 28 listopada br w Sali Prezydyjnej Warszawskiego Domu Technika odbyło się plenarne posiedzenie Głównej Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej Inżynierów i Techników . Podczas obrad, którym przewodniczył Kol. Jan Pilarczyk,

powołano w skład Prezydium Głównej Komisji kol. Stanisława Pachutę.

Podczas posiedzenia rozpatrzono i jednogłośnie przyjęto przygotowane zgodnie z Uchwałą Nr 50 Zarządu Głównego Naczelnej Organizacji Technicznej FSNT, projekty wytycznych:

- Nr 1 - w sprawie zasad działania komisji stowarzyszeniowych ds. specjalizacji zawodowej inżynierów i techników;
- Nr 2 - w sprawie ustalenia kierunków specjalizacji zawodowej inżynierów oraz kompetencji i obszarów działania komisji stowarzyszeniowych ds. specjalizacji zawodowej inżynierów i techników w poszczególnych dziedzinach techniki, zawodach i specjalnościach;
- Nr 3 - dla komisji stowarzyszeniowych ds. specjalizacji zawodowej inżynierów i techników w sprawie zasad:
  - oceniania , zatwierdzania i uznawania programów doskonalenia wiedzy dla potrzeb specjalizacji zawodowej inżynierów i techników;
  - recenzowania twórczych osiągnięć zawodowych inżynierów i techników, ubiegających się o stopnie specjalizacji zawodowej.

Szczegółowe zmiany w tych dokumentach zostaną omówione w kolejnym numerze Wiadomości SGP.

Teraz omówię wyniki wyborów do władz NOT.

W pierwszej kolejności zabrał głos Przewodniczący Komisji Wyborczej kol. Lech Lewandowski. W wystąpieniu tym zaprezentował w imieniu Komisji Wyborczej wszystkich kandydatów zgłoszonych do Władz NOT.

Na funkcję Prezesa Zarządu NOT zgłoszono 6-ciu kandydatów: Janusza R. Berdowskiego (TKP), Krzysztofa Chwesiuka (SITK), Wiesława Kotarbę (SPWiR), Grzegorza Lipowskiego (SITG). Bogdana Neya (SGP), i Wojciecha Ratyńskiego (SITR). Na funkcję wiceprezesa NOT zgłoszono 7-miu Kandydatów:

Jerzego Jędrzejewskiego (SIMP), Stanisława Kajfasza (PZITB). Zbigniewa Lange (SEP), Kazimierza Manistę (SITSpoz), Ewę Mankiewicz Cudny (TKT). Bogdana Tatarowskiego (POLALARM), Stanisława Zarembę (PSRzWN)

Na stanowisko Sekretarza Generalnego: NOT FSNT zgłoszono 2 kandydatów: Tadeusza Romanowicza (PROPAK), Kazimierza Wawrzyniaka (SIMP). Na przewodniczącego Głównej Komisji Rewizyjnej zgłoszono jednego kandydata Zenona Michotę (SITG).

Na członków Głównej Komisji Rewizyjnej NOT FSNT zgłoszono 10 kandydatów: Zdzisława Binerowskiego (PZITB), Aleksandra Fiutowskiego (PSRzWN). Andrzeja Gembarzewskiego (SITLiD), Bogusława Jachowicza (SPP), Tadeusza Kochanka (SITPChem), Edwarda Luderę (SITK), Stanisława Pachutę (SGP), Stanisława Petrykowskiego (TKP), Kazimierza Manistę (SITPSpoz), Bogdana Tatarowskiego (POLALARM).

Następnie wybrano Komisję skrutacyjną, która przeprowadziła tajne wybory. W wyniku przeprowadzonych wyborów do Władz naczelnych NOT zostali wybrani. Prezesem Zarządu NOT FSNT został: Kol. Wojciech RATYŃSKI. Wiceprezesami Zarządu Głównego NOT FSNT wybrano tylko 3 osoby: Koledzy: Krzysztof CHWESIUK, Zbigniew LANGE, i Ewa MANKLEWICZ-CUDNY. Ponieważ w czasie wyborów pozostali kandydaci mimo dwukrotnego głosowania nie otrzymali wymaganej ilości głosów. Rada Krajowa na wniosek Komisji Wyborczej postanowiła przeprowadzić dodatkowe wybory 2-ch zastępców prezesa na kolejnym posiedzeniu Rady Krajowej w pierwszym kwartale 2001 r.

Sekretarzem Generalnym NOT FSNT został wybrany Kol. Kazimierz WAWRZYŃIAK. Przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej został kol. Zenon MICHOTA. Na członków Głównej Komisji Rewizyjnej wybrano Kołgów: Zdzisława BINEROWSKIEGO, Aleksandra FIUTOWSKIEGO, Andrzeja GEMBARZEWSKIEGO, Bogusława JACHOWICZA, Edwarda LUDERĘ, Kazimierza MANISTĘ, Stanisława PETRYKOWSKIEGO, i Bogdana TATAROWSKIEGO.

Gratulacje złożone nowo wybranym członkom Władz NOT przez Przewodniczącego zebrania Sprawozdawczo - Wyborczego kol. Kazimierza Czarneckiego zakończyły to pasjonujące zebranie.

Warszawa, dnia 28.12 2000 r.

Stanisław PACHUTA

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROZWOJU REGIONALNEGO I BUDOWNICTWA

z dnia 14 listopada 2000 r.

w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

Na podstawie art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. Nr 30, póź. 163 i Nr 43, poz. 241, z 1991 r. Nr 103, poz. 446, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 54, póź. 349, Nr 115, poz. 741 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, póź. 1126 oraz z 2000 r. Nr 12, póź. 136) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ileokroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie należy przez to rozumieć ustawę z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne,
- 2) komisji kwalifikacyjnej należy przez to rozumieć komisję do spraw uprawnień zawodowych powoływaną na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy.

§ 2.

Postępowanie kwalifikacyjne osób ubiegających się o nadanie uprawnień w dziedzinie geodezji i kartografii, które spełniają warunki określone w art. 44 ustawy przeprowadza komisja kwalifikacyjna.

§ 3.

1. Osoba ubiegająca się o nadanie jej uprawnień zawodowych, zwana dalej „osobą zainteresowaną”, składa do Głównego Geodety Kraju wniosek o nadanie tych uprawnień, sporządzony na formularzu wniosku, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.
2. Osoba ubiegająca się o rozszerzenie zakresu posiadanych uprawnień zawodowych składa do Głównego Geodety Kraju wniosek o rozszerzenie zakresu tych uprawnień, sporządzony na formularzu, o którym mowa w ust. 1.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:
  - 1) dokumenty potwierdzające posiadanie wykształcenia geodezyjnego,
  - 2) potwierdzony zaświadczeniem pracodawcy opis prac wykonanych w ramach praktyki zawodowej, uznanych przez osobę zainteresowaną za istotne,
  - 3) oświadczenie osoby zainteresowanej o niekaralności za przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz przestępstwa skarbowe,
  - 4) inne dokumenty mające wpływ na ocenę dotychczasowego dorobku zawodowego, w tym opinie pracodawców,
  - 5) znaczki opłaty skarbowej zgodnie z przepisami o opłacie skarbowej,
  - 6) dwie fotografie o wymiarach 36x45 mm.
4. Praktyka zawodowa osoby zainteresowanej powinna odpowiadać zakresom uprawnień zawodowych, o których mowa w art. 43 ustawy.

§ 4.

Osoby zainteresowane, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy, dołączają do wniosku wykaz dorobku naukowego w zakresach uprawnień zawodowych wymienionych w art. 43 ustawy, potwierdzony pracami i publikacjami zawodowymi oraz prowadzonymi zajęciami dydaktycznymi.

§ 5.

1. Osoba zainteresowana dokumentuje praktykę zawodową zaświadczeniem z miejsca pracy lub składa oświadczenie według wzoru określonego w załączniku nr 1 poz. IV do rozporządzenia.

2. Prace geodezyjne i kartograficzne wykonywane za granicą są zaliczone do praktyki zawodowej.

§ 6.

Komisja kwalifikacyjna działa zgodnie z regulaminem, który zatwierdza Główny Geodeta Kraju po uprzednim zaopiniowaniu go przez Stowarzyszenia społeczno-zawodowe działające w dziedzinie geodezji i kartografii.

§ 7.

1. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w siedzibie komisji kwalifikacyjnej lub na posiedzeniach wyjazdowych.
2. Główny Geodeta Kraju może upoważnić organizację społeczno-zawodową działającą w dziedzinie geodezji i kartografii do organizowania posiedzeń komisji kwalifikacyjnej.
3. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza się w terminie nie dłuższym niż 4 miesiące od dnia złożenia wniosku przez osobę zainteresowaną.
4. W razie złożenia wniosku niekompletnego, komisja kwalifikacyjna zwraca go osobie zainteresowanej za potwierdzeniem odbioru, a termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia dostarczenia brakujących dokumentów, nie później jednak niż w terminie 10 dni od dnia zwrócenia wniosku osobie zainteresowanej.
5. O terminie i miejscu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego osobę zainteresowaną zawiadamia się na piśmie nie później niż na 14 dni przed rozpoczęciem postępowania.

§ 8.

1. Postępowanie kwalifikacyjne składa się z części wstępnej i części sprawdzającej.
2. Postępowanie kwalifikacyjne w części wstępnej obejmuje:
  - 1) badanie dokumentów złożonych przez osobę zainteresowaną pod względem formalnoprawnym,
  - 2) ocenę spełnienia przez osobę zainteresowaną wymaganych kryteriów,
  - 3) rozstrzygnięcie o dopuszczeniu lub nie dopuszczeniu osoby zainteresowanej do części sprawdzającej, potwierdzane zapisem protokolarnym.
3. Postępowanie kwalifikacyjne w części sprawdzającej przeprowadza się w formie egzaminu pisemnego i ustnego.
4. Egzamin obejmuje sprawdzenie znajomości przepisów prawa i zasad technicznych wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych, stosownie do zakresów uprawnień zawodowych objętych wnioskiem osoby zainteresowanej oraz ocenę umiejętności zastosowania tej wiedzy w praktyce.
5. Jeżeli osoba zainteresowana nie uzupełniła wymaganych dokumentów zgodnie z § 7 ust. 4 lub bez uzasadnionej przyczyny nie przystąpiła w wyznaczonym terminie do egzaminu, postępowanie kwalifikacyjne uznaje się za zakończone.
6. Z przeprowadzonego postępowania kwalifikacyjnego sporządza się protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji kwalifikacyjnej.

§ 9.

1. Z postępowania kwalifikacyjnego sporządza się protokół, który stanowi podstawę do wydania świadectwa o nadaniu uprawnień zawodowych osobie zainteresowanej w przypadku pozytywnego wyniku egzaminu, lub do wydania decyzji o odmowie nadania tych uprawnień w przypadku negatywnego wyniku egzaminu.

2. Wzór świadectwa nadania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10.

Osoby, którym w wyniku postępowania kwalifikacyjnego odmówiono nadania uprawnień zawodowych, mogą ponownie wystąpić z wnioskiem o ich nadanie nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o odmowie nadania uprawnień zawodowych.

§ 11.

Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 28 listopada 1989 r. w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U. Nr 67, poz.411, z 1992r. Nr 41, póź. 181, oraz z 1993r. Nr 70, poz.371).

§ 12.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rozwoju Regionalnego i Budownictwa

Uzasadnienie

Uwzględniając postanowienia art. 60 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej w związku z reformą, ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz.663) oraz art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. Nr 30, póź. 163 z późniejszymi zmianami) przygotowano nowy projekt rozporządzenia

Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii. Dotychczas obowiązywało w tym rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 28 listopada 1989r. w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U. Nr 67, póź. 411, z 1992r. Nr41, póź. 181, z 1993 r. Nr 70, póź. 341).

Nowy projekt uwzględnia postanowienia art. 7a ust. 9, art. 7b ust. 1 pkt 1b i art. 45 ust.3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Przepisy niniejszego projektu rozporządzenia określają tryb i zasady nadawania uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii.

Zasadnicze zmiany w dotychczasowych przepisach z tego zakresu polegają na:

- ustanowieniu instytucji wiceprzewodniczących komisji kwalifikacyjnej, którzy jednocześnie będą kierować pracami zespołów kwalifikacyjnych,
- określenie lat praktyki zawodowej w bezpośrednim wykonawstwie geodezyjnym po ukończeniu szkoły średniej i odpowiednio po ukończeniu szkoły wyższej w przypadku uznania wykształcenia pokrewnego geodezyjnemu.
- skrócenie okresu oczekiwania na ponowne przystąpienie do sprawdzianu kwalifikacyjnego do sześciu miesięcy w przypadku odmowy nadania uprawnień zawodowych.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Absolwenci Technikum Geodezyjnego w Żelechowie !

Z okazji 40-lecia istnienia szkoły organizujemy w dniu 2 czerwca 2001 roku Obchody Jubileuszowe połączone ze zjazdem absolwentów wszystkich roczników.

Zainteresowanych uczestnictwem prosimy o nadesłanie wstępnej deklaracji uczestnictwa do dnia 1 lutego 2001 roku na adres szkoły :

**Zespół Szkół Zawodowych
08-430 Żelechów, ul. Piłsudskiego 45
tel./fax (025) 7541931
e-mail: zsz_zelechow@poczta.onet.pl**

Dyrekcja Zespołu Szkół Zawodowych w Żelechowie i Komitet Organizacyjny Obchodów Jubileuszowych

I Ogólnopolskie Targi Geodezji, Szacowania Nieruchomości i Systemów Informacji Przestrzennej.

Giełda Pracy.

Konferencja Naukowa: „Rola Geodezji w nowym tysiącleciu”.
Olsztyn 28-29 kwietnia 2001 r.

Szanowni Państwo,

Z okazji Nowego 2001 Roku, chcielibyśmy złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności w życiu prywatnym i sukcesów w sferze zawodowej.

Planując przyszłoroczne przedsięwzięcia mamy przyjemność zaproszenia Państwa firmy do udziału w I Ogólnopolskich Targach Geodezji, Szacowania Nieruchomości i Systemów Informacji Przestrzennej w Olsztynie, Giełdzie Pracy a także Konferencji Naukowej „Rola geodezji w nowym tysiącleciu”, które odbędą się w dniach 28-29 kwietnia 2001 roku w Olsztynie w hali sportowej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego przy ulicy Prawocheńskiego 7.

Miło jest nam zakomunikować, że Komitet Organizacyjny postanowił prosić o przyjęcie patronatu honorowego niżej wymienione instytucje:

- Stowarzyszenie Geodetów Polskich
- Głównego Geodetę Kraju
- Wojewodę Warmińsko-Mazurskiego
- Marszałka woj. Warmińsko-Mazurskiego

- Prezydenta Miasta Olsztyna
- Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego
- Dziekana Wydziału Geodezji i Gospodarki Przemysłowej

oraz patronat medialny:

- RMF FM
- Radio WaMa
- Radio Olsztyn
- Gazeta Olsztyńska
- Wiadomości Stowarzyszenia Geodetów Polskich
- Przegląd Geodezyjny
- Geodeta
- Wiadomości Uniwersyteckie

Dla wszystkich firm uczestniczących w targach stworzona zostanie reklama multimedialna, prezentowana w czasie trwania imprezy.

Oplata za prezentację jest dobrowolna, a całkowity dochód uzyskany z tej formy reklamy przekazany zostanie na Dom Dziecka przy ul. Korczaka 6 w Olsztynie.

Uwaga! Firmy zainteresowane udziałem w targach i konferencji-prosimy o pilny kontakt.

Komitet Organizacyjny Targów:

10-728 Olsztyn ul. Dybowskiego 9/3 1 8

fax. (089) 523 34 77

Mariusz Bagiński tel. 0604-603-107

e-mail: afrox@poczta.onet.pl

Ewa Sobierajska tel. 0604-517-548

e-mail: sammyl@wp.pl

Koszt uczestnictwa w konferencji ustalono na 400 PLN. Cena obejmuje: udział w programie merytorycznym, bezpłatny wstęp na teren ekspozycji, materiały konferencyjne, dyskietkę promocyjną targów, dwa obiady, spotkanie koleżeńskie, przekąski, kawę, herbatę lub inne napoje.

Oplata za powierzchnię wystawienniczą wynosi 200 PLN/m² wynajmowanej powierzchni, jednak nie mniej niż 4 m².

Oplata za udział w konferencji personelu wystawców wynosi 100 PLN/osobę.

Zabudowa powierzchni wystawienniczej: ściany h=250cm białe lakierowane, wykładzina dywanowa, gniazdko el. na stoisko, napis na fryzie ze składu, kosz na śmieci, wieszak, reflektor na każde rozpoczęte 4 m². Zabudowa indywidualna na życzenie wg uzgodnień (przewyższenia, witryny szklane, nadbudowy, itp.) - prosimy o kontakt z organizatorami.

Zakwaterowanie we własnym zakresie oferta cenowa niektórych hoteli:

Hotel „Pod Zamkiem” ze śniadaniem, łazienka, telefon, telewizor, satelita, parking strzeżony ul. Nowowiejskiego 10, tel. (0-89)535-12-87 pokój 1-os. - 120 zł, 2-os. - 170 zł, 3-os. - 220 zł

Hotel „Park” ze śniadaniem, łazienka, telefon, telewizor, satelita, parking strzeżony ul. Warszawska 119, tel.(0-89) 524-06-04 pokój 1-os. - 200 zł, 2-os. - 230 zł

Hotel „Nowotel” ze śniadaniem, łazienką, telewizor, parking strzeżony ul. Sielska 4a, tel. (0-89) 522-05-00 pokój 1-os. - 130 zł, 2-os. - 150 zł

Hotel „Warmiński” ze śniadaniem, łazienka, telefon, telewizor, parking strzeżony ul. Kołobrzaska 1, tel (0-89) 522-14-00 pokój 1-os. - 210 zł, 2-os. - 240 zł

Liczymy na Państwa odzew. W późniejszym terminie dostarczony zostanie drugi komunikat ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi targów i konferencji.

Z poważaniem Komitet Organizacyjny:

Mariusz Bagiński, Jakub Dębek, Barbara Kacprzyk, Kamil Kowalczyk, Ewa Sobierajska.

TARGI

W ramach targów organizujemy wystawę najnowszych rozwiązań geodezyjnych oraz zastosowania w pracach geodezyjnych nowoczesnych technologii. Ponadto będą mieli Państwo okazję zapoznać się z nowoczesnymi oprogramowaniami stosowanymi w informacji przestrzennej i geodezji. Proponujemy Państwu udział w następujących sekcjach:

- sekcja fotogrametryczna
- sekcja informatyczna
- sekcja pomiarowa
- sekcja przetwarzania danych

GIEŁDA PRACY

Giełda pracy jest okazją do spotkania i wymiany zarówno środowisk naukowych i zawodowych jak również studenckich zajmujących się szeroko pojętą

problematyką zatrudnienia w geodezji inżyniersko-gospodarczo-przemysłowej. Liczymy na to iż giełda ta umożliwi wielu naszym absolwentom łatwiejszy start zawodowy, a Państwu pozyskanie ambitnych i wykwalifikowanych młodych pracowników. Każdy z wystawców otrzyma od nas dyskietkę z danymi personalnymi obecnych i przyszłych absolwentów Wydziału Geodezji i Gospodarki Przemysłowej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, starających się o pracę.

KONFERENCJA

Mysłą przewodnią konferencji będzie „Rola Geodezji w nowym tysiącleciu”.

- przeszłość wyceny w Polsce,
- konsekwencje wejścia do Unii Europejskiej,
- realne perspektywy zatrudnienia młodych geodetów na światowych rynkach pracy,
- GPS - codzienność czy innowacja,
- zastosowanie numerycznego modelu terenu w Ośrodkach Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej,
- nowoczesne metody pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania danych.

Do wygłoszenia referatów zaprosiliśmy licznych gości z całej Polski oraz przedstawicieli zagranicznych. Organizatorzy serdecznie zapraszają do udziału w konferencji oraz do zgłaszania referatów naukowych związanych z wyżej przedstawioną tematyką.

Zapraszamy do Olsztyna - stolicy Warmii i Mazur, ekologicznie najczystszych i najpiękniejszych okolic w Polsce. Region Nasz jako kulturowe pogranicze między wschodem i zachodem stwarza dogodne warunki zarówno w dziedzinie turystyki jak i gospodarki. Północna granica województwa będzie już wkrótce granicą Unii Europejskiej. Nasze targi i giełda pracy budują kontakty zawodowe pomiędzy pracodawcami a przyszłymi pracownikami. Dysponujemy terenami wystawienniczymi o łącznej powierzchni 2000 m² położonymi w Kortowie. Posiadamy pełną infrastrukturę techniczną i odpowiednią bazę hotelową. Naszym targom towarzyszy kompleksowa kampania informacyjno-reklamowa.